

ЛІЦЬЯ ФЕУРУАРІЯ
ВЪ ЗІЙ ДЕНЬ.

СЛУЖБЯ (ЦЕЛ. І СЕРБ.)
І АКАДЕМІСТУ (ЦЕЛ.)
СТОМУ ФОТОЮ, ПАТРІАРХУ
КОНСТАНТИНОПОЛЬСКОМУ,
РАВНОАПЛУ І СПОВІДНИКУ.

М҃Я ФЕГРУАРІЯ ВЛ Ѕ-И ДЕНЬ.
СТАГВО ОДЈА НАШЕГВО І РАВНОАПЛА ФОТІЯ,
ПАТРІАРХА КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГВО, ЙСПОВЕДНИКА.*^{1*2}

НА МАЛЕНЬ ВЕЧЕРНИ.

На ГДН, возвакхъ: стихи на А, гласъ А.

Под: Ибнъихъ чиновъ:

Стыйтела гдна, восхвалемъ тѧ, патриархвъ славъ, хрѣптыи цркве
великаго предстататела и свѣтлаго, сїеннишій фогтіе: твоими оѹбо
ѹче мѣтвами покрывай насъ, чѣвѣющиихъ памѧть твою.

Без ибнъихъ селенихъ въ веселіи ѿбигтѧ, и со ѿгглы, ѹче, предстоѧ
дерзновеніи прѣтоль гдню, иже на землѣ, совершающыи памѧть
твою, прегрѣшениіи разгрѣшению и спасеніи, дароватися молѣ.

Чистомъ твоемъ ср҃цъ, єжтвеннаго дѧ просвѣтительныи зараѣми
ѡзарившися боягтии, преблжение єгоглголиве, свѣтобиденіи
войстиниѣ бѣлъ єси, и єресеи темнотъ люгъ єжтвенною блгтию
разгнѣлъ єси.

Сез ибнъими ѿгглы ибнѣ сочиленъ бѣлъ єси, и предстоѧ прѣцѣи,
преблжение, ию молиши ѿ насъ, вѣрою почитаніиъ твою
весѣтнѣю памѧть, и люгъиъ прослѣпнѣи. Слава, гласъ и:

Прѣндитѣ ви вѣрни, стыйтела и драга гдна, фогтіа пречуднаго,
блгочтииъ восхвалимъ: той бо апльсикашъ оѹченіја бѣвъ исполненъ, и
стагъ дѧ жиліще добродѣтельныи житиемъ гавиися, ѿ соборнала цркве

* Службу светом Фотију, патријарху Константинопольском, сачинио је и у Цариграду издао митрополит Ставропольски Константин Типалдос 1848. године (Κωνσταντίνος Τυπάλδος-Ιακωβάτος: ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΩΤΙΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ. Κωνσταντινούπολις: Πατρ. Τυπογραφείο, 1848), пет година након што је на острву Халки основано богословско училиште и обновљена ставропигијална обитељ Свете Троице, чији настанак древно црквено предање везује управо за светог Фотија Цариградског. Следеће 1849. године ова је служба објављена и у црквено-словенском преводу бугарског јеромонаха Неофита Рилског, наставника „словенскога језика“ у истој школи. Видети изворнике на крају овог текста.

^{2*} Црквено-словенски текст службе је преузет са сајта [Ортлиб](#), и упоређен са текстом (цсл ортографија без апострофа) издања: „Служба Светом Фотију Цариградском“, стр. 7-26, издање: Истина – издавачка установа Епархије Далматинске, Шибеник – Београд 2005. године. Текст је и од нас минимално подвргнут граматичкој и другој редакцији.

догмáтами вóлки югнà, и́ правосла́вию вéрх свéтлаш оўжиниев, стóлпъ пока́зáсѧ и́ блгочéтїл побóрникъ: тéмъ и́ по сméрти предстóл ближáе хртъ, непре́стáниш молитвъ ѿ душáхъ нашихъ.

И́ наинѣ, прáздника.

На стéхóвнѣ стéхнѣ, гла́съ є.

Пó: Дóме єнфра́дово:

Гради наинѣ вéрныихъ собráниe вéйтvennoe, всхválimъ оўсердиш велíкаго ѿщеноначáльника цркóвнаго фóтїл.

Стíхъ: Оўстà мол возглóблютъ прем̄рость, [и́ подчéнїе ср҃ца моешь рáздмъ].*³

Домъ веетáгъ єи ѿ мт̄рииихъ пелéнъ ѿ ѿддъ, вгно́се ѕче нашъ, и́

Стíхъ: Оўстà првнагъ подчáтса прем̄рости, [и́ лзыикъ єгъ возглóбуетъ ѿддъ].*⁴

Птичи твебъ провозглашаютъ твојъ ѡбýтель, вгомдре, ги́она нóлагъ:

Стíхъ: юже сохранáй твойми ко гдъ всегда млтвами. **Слáва, гла́съ є:**
тýпелей вéйтvennoe оўкрашéнїе, фóтїе ѕче приснопáмлтнє, по

Стíхъ: имени твоемъ, тákѡ и́ житїе твоє: жи́знъ твојъ слáвна, и́ оўспéнїе

ко стыми: молисѧ оўбо ѿ душáхъ нашихъ.

И́ наинѣ, прáздника.

Троопáръ, гла́съ є:

Икѡ ап̄ловъ єдинонрáвныи, * и́ вселéнныя оўчýтель, * блкъ ве́хъ,

фóтїе моли: * ми́ръ вселéннѣй даровати, * и́ душамъ нашымъ ве́лию

млтъ.

Слáва, и́ наинѣ, прáздника.

И́ ѿпoтъ.

* Пс. 48,4.

* Пс. 36,30.

НА ВЕЛИЦКІЙ ВѢЧЕРНІ.

По предначинательномъ псалмѣ стихію словимъ: Блаженъ мъжъ:

На Гдѣ, възвѣхъ: постѣбимъ стихію въ и, и поемъ стихію подъбны
праздника Г҃, и стагъ є, гласъ є.

Пс: Богданъ ѿ дреўла:

Богданъ мановеніемъ вѣтвенному, вѣлий цркве христіанскіи постѣблена въилъ
Бесѣ пастырь, и ѿрести низложилъ бесѣ гордыню, низволичивъ же єже
въ ѹмвѣльѣ приложеніе, тогда собраніе вѣрныхъ воспесіка рѣками, радостію
вопіюще: слава твоему прѣцѣ престоль, слава твоему прѣцѣ единогѹщна.

Богданъ ѿ звѣзаконныхъ єздѣніи, ѿче, неправеднишъ тѣнія ѿ ѿ ѿ звѣзакъ
Бистада, мѣдре фомѣ пречудне, и воистинѣ превѣлий, стыгелю
всензрѣдне и друже гдѣнь, тогда почудиша сѧ терпѣнію твоему, оужасомъ
и содрогнѣтиемъ*5 ѿца вси православніи: вѣліка, глаголюще, ѿ среды иѣнѣ
прѣбывай.

Богданъ оѹснѣлъ бесѣнію стѣблѣ подобающимъ иономъ, фомѣ славне,
Бтогда бѣзслѣдовавъ тѣа собори препроводиша, тѣкѡ тѣхъ твѣрадаго
поборника, и вси ѿгльствїи чини возрадовашасѧ въ восхожденіи твоемъ:
тогда и прѣцла престоль, ѿ неіже крѣпкѡ подвижали бесѣ, славы тѣа вѣнци
оѹбѣнчѧ.

Ины стихіи, гласъ А.

Пс: Иакѡ добла:

Благти Фома, цѣвицъ дѣла, столькъ непоколебимый вѣтвенніј
Бвѣры, православій поборника, величаго оѹчигелѧ, стыгелѧ славнаго,
цркве оѹтвержденіе, свѣтлѣйшаго храборника гдѣла, пѣснопѣніи
восхвалімъ вѣтвеннѣ стѣйшаго фомѣ.

Богданъ именемъ рѣтора, велінныѧ оѹчигелѧ, кантинопольскаго
Бвѣтвеннаго предсѣдателѧ, архіерѣа величайшаго, пастырѧ
всензрѣднаго цркве христіанской, свѣтлѣйшаго фомѣ, воспойми православніи
всі единогласно ѿзѣнію пѣснопѣніи, патріархавъ первопрѣбоянаго.

*5 или: то прѣптомъ.

Беззаконнымъ повелѣніемъ ѿгнанъ былъ єсѧ ѿ отада твоегѡ,
искорбемъ и мѣкамъ причастіемъ єсѧ и вѣрѣ, славе, твердѣйшій
фѣтїе, іераршие свѣтлыи, цркве оутвержденіе, стольпе непоколебимыи:
тѣмже вси та почитаемъ оусердию, іако оучищела и тайнинка
православїа, приснопаматнє.*⁶

Слава, гласъ 5:

Прѣбне твѣблѣженіе, стѣнишій ѡчѣ, пастырю добрыи, и началопастырю
христѣ оученичѣ, положивши душъ за ѡвцы: сѧмъ и наинѣ,
всехвальне ѿщениїшій фѣтїе, испроси мѣтвами твоими даровати намъ
вѣлию мѣтвь.

И наинѣ, прѣздника.

Входъ. Свѣтле тихий: Прокименъ днѣ, и чтењиа [три].

Прѣпаченіе чтењиа [гласъ й, ѿ, ю].

III амать прѣнаго изъ похвалами, и блгвѣніе гднѣ на глаубѣ єгѡ.
Блжениа члвѣкъ, иже ѿбрѣте премѣростъ, и смѣртенъ, иже оувѣдѣ
рѣзумъ. Азъше бо сюю кѹповати, нежели злата и сребра
сокровища. Чтишалъ же єсть каменій многоцѣнныи: все же чтиное
недостойно єла єсть. Долгота бо днѣи и лѣта живота въ десницѣ єла,
въ шднци је єла богатство и слава: ѿ єсть єла иходица правда, законъ
же и мѣтвъ на звицѣ иоситъ. Послѣшайте оубо мене, ѿ чада, чтина
бо речъ: и блжениа члвѣкъ, иже путь моѣ сокранитъ: иходи бо мои иходи
живота, и оуготовлѧетъ ходиеніе ѿ гдѣ. Сего ради молю вѣсъ, и
предлагай моя гласъ сыновамъ члвѣческимъ: іако азъ, премѣростъ,
оустробиши сеятъ, и рѣзумъ и смыслъ азъ призвалъ. Моя сеятъ и
оутвержденіе, моя рѣзумъ, мој же креистъ. Азъ мене любащи любулю,
ищущи же мене ѿбрѣщъ блгть. Рѣзумътие оубо неизлобиин
коварство, ненаказанин же прилагайте срѣда. Послѣшайте мене и паки,
чиная бо речъ, и ѿвѣрзъ ѿ оустенъ прѣвалъ: іако истина поучитъ
гортань моя, мѣрзки же предо мною оустны лжитъ. За прѣдою вси
глаголы оустъ моихъ: иначе же въ нихъ срѣбопотно, никакъ развращено. Бѣл

* како ова стихира испада вишак, може се певати (ако се хоће) на Литији на своме месту према гласу, тј. као трећа.

права сътъ разумѣвайши мъ, и прѣстя ѿбрѣгъющыи мъ разумъ. Наставъ во вси истина, да вѣдѣтъ и гдѣ надежда вѣща, и исполнитъ дѣла.

Прѣмѣстъ соломоновы чтѣніе [главы 4, 5, 6, 7].

Сохвалляемъ прѣникъ, возвеселѧющи людіе: беззмѣртіе во сътъ памѧть егѡ, иако ѿ гдѣ познаѣтъ и ѿ члвѣкѣ: и оугодна гдѣви душа егѡ. Возлюбите оубо, и мѣжіе, мѣдростъ, и поживетъ: восхощище елъ, и наказаніи вѣдѣтъ: начало во елъ любы и соблюденіе Закона. Почтіте премѣстъ, да во вѣки цѣтвѣтъ. Возбѣщъ вѣмъ и не скрыю ѿ вси тѣни бѣтихъ: иако той мѣдростъ наставникъ сътъ, и мѣдриихъ исправитель, и вслѣкомъ смыслъ и дѣлъ хитрѣцъ. И всѣмъ смысломъ наставъ мѣдростъ: сътъ во въ ней дѣлъ разуменъ и сѣтъ, и сїлніе сѣпта присносѣщаго, и обрадъ вѣгости бѣти. Тѣ дѣлги бѣти и прѣроки оустровлѣтъ: вѣголѣпнѣйши же сътъ сїнца и паче вслѣкашъ сотворенія звѣздъ: сѣптъ соудждаема, ѿбрѣгъюща пѣрвѣйши. Тѣ оугождайши яко сътъ ѿ болѣзни и зѣви, и настави на сїезѣ прѣвыж: даде имъ разумъ имѣти сѣтъ, и сохранитъ ѿ ловѣщихъ, и подвигъ крѣпокъ подаде имъ, да разумѣютъ вси, иако сїльнѣе всегда сътъ вѣгоптѣ: и никогдаже преможетъ злоба мѣдростъ, ниже прѣидетъ злѣлъ ѿблнчалъ сѣдъ. Рекоша же въ сеебѣ, помышливше неправеди: насильствемъ прѣномъ, и не пощадимъ прѣбѣгъ егѡ, ни огерамъ и сѣднѣ стараго многолѣтни, вѣдѣтъ бо на мъ крѣпостъ Законъ: и оловѣмъ прѣнаго, иако неугоденъ на мъ сътъ, и противитъ дѣламъ на шымъ, и поноситъ на мъ ѿпаденіе Закона, и ѿблнчаетъ на мъ согрѣшеннія наказанія на шегъ: возбѣщае на мъ разумъ имѣти бѣти, и оброкъ гдѣлъ себѣ именѣтъ. Бысть на мъ на ѿблнченіе помышленій на шихъ, и тѣже на мъ сътъ, и видимъ, иако неподобно инымъ житїе егѡ, и извѣнѣны сїезѣ егѡ. Въ порѣгѣ вѣнѣчомъ сътъ: и оудалѧетъ ѿ пѣтѣ на шихъ, иако ѿ нечиистотѣ, и елжитѣ послѣдилъ прѣныихъ. Оувидимъ оубо, аще словеса егѡ истина сътъ: искѹсимъ, аже ссыбайшася сътъ: и оувидимъ и мѣкою истѣжемъ егѡ, да разумѣемъ крѣпостъ егѡ, и искѹсимъ беззлобство егѡ: смѣртїю беззъерѣзною ѿдимъ егѡ: вѣдѣтъ бо погашеніе ѿ словесъ

єгѡ. Сїк помыслиша, и прелестніша: ѿслѣпіи во ѡзлоба ихъ, и не разумѣша тѣни вѣжіихъ, и не разгадиша, тѣкѡ ты єсіи вѣзъ єдинъ, живота имѣлай и смѣрти вѣстъ, и спасалай во времѧ скорби, и извѣвлѣлай ѿ всѣлагѡ злѣ: щедръ и мѣтивъ, и да лѣ прѣбыви въ своймъ блгѣ, и свою мышцею гурдымъ противовѣлѧся.

Премѣстніи голомоновы чтеніе [главы 1, 5 и 6].

 ста прѣнагѡ кѣплютъ премѣстъ: оуспнѣ же мѣжей мѣдрыхъ вѣдлутъ блгѣ. Оуспта мѣдрыхъ подчата премѣстніи, прѣвда же извѣвлѣлутъ ихъ ѿ смѣрти. Скончавши мѣжъ прѣведеніи, не погибнетъ надежда. Сынъ во прѣведеніи рождаєтъ въ животъ, и во блгихъ свойхъ плодъ прѣвды ѿбѣиметъ. Свѣтъ прѣбыви всегда, и ѿ гдѣ ѿбрѣщутъ блгѣ и славѣ. Мзыка мѣдрыхъ дѣбрахъ свѣстъ, и въ ср҃цѣ ихъ починаетъ мѣдростъ. Любитъ гдѣ прѣподѣбнаѧ ср҃ца, прїятни же ємъ въ непорочнїи въ путь. Мѣдростъ гдѣ проствѣщаєтъ лице разумнаго: постигаетъ во желаніи ю, прѣжде дѣже разумѣти ю, и оудобъ оузвріти ѿ любвищихъ ю. Оузврениевавый къ ней, не оузврѣднитъ: и бдѣи єлѣ ради, викорѣ везъ печали вѣдетъ. Тѣкѡ достойныхъ єлѣ сама ѿбходнитъ ищущи, и во стезахъ єлѣ іавлѧетъ имъ блгопріемнѣ. Мѣдростніи никогдаже ѿдолѣетъ злоба. Синыхъ ради и рачитель быхъ доброты єлѣ: и возлюбихъ ю, и поникахъ ѿ иности моеѧ: и взыскахъ неувѣстъ привестніи себѣ, тѣкѡ виѣхъ вѣка возлюби ю. Таинница во єсть вѣжія христостніи и ѿбрѣтательница дѣла єгѡ. Тѣди єлѣ ѿть добротѣсли: цѣломѣдрію же и разумъ та оучитъ, прѣвѣтъ и мѣжествъ, иже потрѣбнѣе ничтоже єсть въ житїи члвѣкѡмъ. Іще же и многаго искрѣства желаетъ ктѹ, вѣстъ дреѣбнаѧ и быти хотѣла размѣтрить: свѣстъ извѣйтїа словесъ и разумѣнїя гаданий: знаменїя и чудеса проразумѣетъ, и сбытий времѧ и лѣтъ: и всѣмъ совѣтникъ єсть блгъ, тѣкѡ везмѣртвие єсть въ ней, и блгославіе во фбѣнїи словесъ єлѣ. Сегѡ ради вестъдовахъ ко гдѣ, и помолихъ ємъ, и рѣхъ ѿ всегда ср҃ца моегѡ: вѣже фбѣвъ и гдї мѣтн, сотвориный вѣлѣ словомъ твоимъ и мѣдростїю твою оустрѣбнвый члвѣка, да владѣетъ бывшими ѿ тебѣ тварьми и да оуправлѧетъ міръ въ прѣбїи

и праведеніе: даждь ми твоимъ прѣблаженію премърости: и не ѿлучи мене въ ограждении твоимъ, тако яко рабъ твой и синъ рабыни твоей. Послы и съ нами въ стягахъ жилища твоемъ и въ прѣблаженіи славы твоей, да съзпи со мнози наставитъ мѧ, чтѹ благодатно есть предъ тобою: и наставитъ мѧ въ разумѣ, и сохранитъ мѧ во славѣ твоей. Помышленія бо смиренныя всѧ вождливы, и погрешнитъ на омышленія ихъ.

На літній стихії, самогласны. Гласъ А:

Беселіе же граде Константиновъ, и всакий граде и Ступоре и Стране, въ чистейшемъ памяти Благословия пастыря начальника, и соборыя церкви святителя начальника и очищелася въ земли чистѣи, и сине на небесахъ восприметъ предъявъ твоимъ пачестии чистыя, молися непрестанно Христу въ душахъ нашихъ.

Гласъ Б:

Те же величайшіе архіереи и пастыри, неизбранные и прѣблаженіе, благочестіе проповѣдника, Святочное имена и отца ахла, восхвалющие любовию, молимъ: преподаждь намъ въ твоемъ мѣтву, очи, въ возмездіе душамъ нашимъ.

Гласъ С:

Чистые ежіи, и земли очищенные, служите гдѣнь, мѣжду же лады, соуди и земли, стольпе и очищеніе церкви, прѣблаженіе наслѣдника, не премолчи, вспоми за мы ко Господу.

Слава, гласъ Тойже:

Благій рабе и земли, благій дѣлатель вънограда Христова, ты и талантъ дневного понесла еси, ты и даний тебѣ талантъ очищеніе, и по тебѣ пришедшымъ не позабылъ еси. Тебѣ враты тебѣ не беснали юберзашася: види въ радости гдѣ твоемъ: и моли въ наше, очи стѣниши.

И сине, правдника.

На стихіи суперстити, гласъ Е.

По: Радыи, постникамъ:

Радыи, стихію Христову: радыи, щѣвъ суперстити похвало: и[же] дѣланіемъ и видѣніемъ очищеніи суперстити, добродѣтель юберзашася сокровиществованіе: кротости жилище, мѣтвы Благодатище

непрестанныя, премърости соизбрании, смиренія краиста и Овнитель, глаце раздѣлениѧ, мѣра храма, свѣтыя любви дому, аже къ бѣгъ и къ ближнемъ: Христъ оумоли да ровати мѣрѣ вѣлию мѣтъ.

Стих: Оуспѣло возглаголюща премърости, [и подчленіе срца моего раздѣмъ].^{*7}

Радыса, спаситель правило, и очистелъ предстатель славный, оуспѣло богословия цркви Христовы, свѣтлыя слова и догматы, пастырю досточудныи, аллюзия единонравныи, добраглаголивый звѣче, всакою ересью посвящающи иакоже мечь Отрапейшии и обиодѣстрыи, Органе сладковѣщанныи, оуме нѣный, цркбный стольпе, вѣрихъ оутверждени: Христъ моли, иизпослать душамъ нашымъ вѣлию мѣтъ.

Стих: Оуспѣло прѣналагъ подчата и премърости, [и звѣикъ егѡ возглаголетъ дядъ].^{*8}

Радыса, патріарховъ красто: радыса, всѣхъ ющенниковъ похвало: догматы иисточниче ежтвенныи, цркви твердыи стольпе же и аснованіе непревратное, правило извѣстнѣиши, тайнописче премърапейшии, фортіе оче, истины оутверждени, свѣтлѣйшии храборииче и православныи, члвѣче нѣный, земный аггле, православныи славо, Христъ не престан молити и всѣхъ восхвалющи тѧ.

Слава, гласъ да:

Подобаше цртвѣющемъ градъ и фортіемъ хвалитиса архиерейемъ, иакоже иѣкою оутварио цркою и свѣтлогласною традбю, всѣ аглашашющи^{*9} концы спасительными догматы, и всѣхъ собирющею къ собокупленію пѣсней еголѣпныи, къ немъже возопимъ: свѣтглобе и свѣтгоменитѣ,^{*10} Христъ бѣга моли, спасиша душамъ нашымъ.

И нынѣ, прѣздника.

^{7*} Пс. 48,4.

^{8*} Пс. 36,30.

^{9*} аглашашюще?

^{10*} дато како на „Ортибу“, а у штампаном издануо: свѣтгоменитѣ.

Троопарь, гласъ А:

Иакуа лѣтавъ Единонрѣвныи: писанъ на мѣтѣ вечерни.

Слава, икона прѣздника, [гласъ А:

Радѹса, благтила е҃ще дѣо:]

ИА УТРЕНИ.

[На Егъ гдѣ: троопарь прѣздника, гласъ А:

Радѹса, благтила е҃ще дѣо: дѣжды.

Слава, стихія, гласъ А: Иакуа лѣтавъ Единонрѣвныи:

Икона прѣздника.]

По А-й стихіи, стадленъ, гласъ А.

Пс: Гробъ твои сїсе:

Сѧ, возсѧлъ дѹши моѧ веснѧ: сѧ, ювіса мѹдрағѡ یерархѧ, фѡтїа виевѣжениагѡ, свѣтлая памѧть днесь. прѣмже ви вогхвалимъ тогѡ, іакуа оўтвєрднѣвшаго православныи вѣрѹ силою дхѧ.

Слава, икона прѣздника.

По Б-й стихіи, стадленъ, гласъ Б.

Пс: Божиѣнныя вѣры:

Божиѣнное ѿглиие прѣемъ, въ животѣ божиѣннѣмъ ѿвчина, твоимъ именемъ сїенниче ствомъ проіалъ ѣси: преественикъ во христианъ догматы, православиемъ црковь оўтвєрдилъ ѣси, ѿче прѣбнє: христъ егъ моли, да ровати наਮъ вѣлию мѣту. Слава, икона прѣздника.

Венчаніе:

Радѹса свѣтлѣйшии христоны цркви таинниче, православныи защищниче, заславныи вицъ, сїенномачаљ склово, вѣлий егомблениче, фѡтїе сте.

[Или: Овчичное сїенномсповѣдникъ:

Белнчамъ тѧ, сїтнпелю Ӧчє фѡтїе, һ чтгемъ сїтвїю памѧть твою:
Бтыи во молиши за насъ, ҳртѧ еѓа нашего. **Ѱаломъ и зераныи:**

Оѹслыишитє сїл венъ тазбайы:]*11

По полнеленъ, седаленъ, гласъ да.

Помъ: Бознесыи:

Сиенноначальниче һ Ҕтнбай եѓоглгольниче, цркве сибѣтлый
оѹжинителю, мысли вѣрныихъ блгтю нападеши, Ҽретічествѹющиихъ
же попадеши смысли: блгтъ же истрочаля чудесъ, ѡмываши всакескихъ
страстей сибераи вонстини, прѣбнє Ӧчє, виславне фѡтїе.

Слаба, һ нынѣ, праздника.

Степенила, ю-й лнтифѡнъ да-гв гласъ.

Прокименъ, гласъ да:

Оѹстѧ мол возглгольту премроистъ, [и поѹченїе сїца моеѡ радомъ].*12

Стіхъ: Оѹслыишитє сїл, венъ тазбайы, [виѹшише, венъ жиѹшии по
вселении].]*13

[**Б**ілкое дыханиe:] Ҽнлие ѿ іѡанна, зачало ю ѿ полъ.*14

Ѱаломъ и.

Слаба: **М**лтвами сїтнпелка [фѡтїа, млтнв, ѡчиисти множества*15
согрѣшений нашихъ.] **И нынѣ:**

Млтвами вѣ, [млтнв, ѡчиисти множества*16 согрѣшений нашихъ.]

Таже стіхъ: **П**омилъ мѧ, еже, [по велиции млтн твоей һ по
множеству үедроту твоихъ ѡчиисти веззаконie мое.]*17

^{11*} наш додатак.

^{12*} Пс. 48,4.

^{13*} Пс. 48,2.

^{14*} у изворнику само: Ҽнлие сїтнпелю.

^{15*} или, једнина: множество.

^{16*} или, једнина: множество.

И [святій] самогласна,^{*18} гласъ С:

И зліася благъ во огніхъ твоихъ, прпнє ѿчі, и бывъ въ пасху
Христовы цркви, огнѧ словесныѧ ѿцы, вѣровати въ тѣлъ
единосущиѹ, во единомъ ежтвѣ.

[Канонъ праѣдника пеѹвый со ірмосомъ на С: и]^{*19} канонъ [аргій]
праѣдника на А, и святій на А, гласъ А.

Катавасіи же еггоблемъ праѣдника.

Пѣснь А. Ірмосъ:

Овѣрзъ огнѧ моѧ, [и наполняѧ дхѧ, и слово ѿрыгнѹ цркви мѣри, и гавлюѧ сеѹтишъ творжеѧ, и воспою радѹѧ таѹ чудеса.]

Свѣтіло богоизбранишее, сеѹтишъ тезоименитъ сѧ тьму ѿмѣ
моегѡ, іжными мѧ сеѹти ежтвениаго ѿвариевъ, іако да восхвалю
твоѧ исправленіѧ.

Рѣчи огнѧвреждениѧ, цркви огнѧтелѧ и стольпъ незыблемъ
и сповѣданіѧ, и многосвѣтилъ благти сеѹтильникъ, и огнѧ
богодухновеннаѧ, та філіїе поznахомъ.

Закониѡ подвижниѧ есѧ, предбѣдствиѹ чудиѡ ѿ ежтвениїмъ
проповѣданіїи, іако подавиѧ есѧ жилами
твоихъ догматовъ, іакоже свѣрја, ніколѧ сдемдреннаго. Егородиченъ:

Мірю пречиѹ, прїндитъ воспоимъ всѧ, единѹ огнѣрасившѹ
члвѣчество, рождаѹ вѣла воплощен[и]а, и дѣлъ пребываѹ
небреждени[и]и.

Пѣснь Г. Ірмосъ:

Твоѧ пѣснословици [вѣде, живи и независтный истрочниче, ликъ сеѹти
свокупльшиѧ дхновиѡ огнѧвреждни, въ ежтвениї твоей славѣ вѣнице въ
славы сподоби.]

^{17*} Пс. 50,3.

^{18*} у изворнику само: самогласна.

^{19*} наш додатак.

Глаголавый на высотѣ хълѣ западный смиль лютый, словесы твоими
заслуги, свѣтлыниче бѣовиднейшии: тѣмже и православнїи
достодолжни почитаемъ.

Омерщвлѧетсѧ єресеи смиль словесы твоими, ѿче, премъдрющими,
такоже каменiemъ поражаемъ, и во главѣ сокрушаемъ: тѣмже и
црквь достодолжни почитаемъ.

Писаний представленыи доблественныи, благти даѧ мѧдре, ѿбещай
вѣти доказалъ єси, и даѧ именоватисѧ, сегѡ же упостаси ѿ ф҃а
иходить.

Егородиженъ:

Безначальна го родитела слово, иже всакаго вишившій начала, начало
ибінѣ воплощаемъ ѿ тебѣ, чѣлъ, прѣлѣтъ: и подъ временемъ бысть,
временъ всѣхъ преображеній.

Свѣдаленъ, гласъ и.

Помъ: Премърости:

Прѣоръ иліи ревнѹж, и іѡаннѹ таїожде крѣптило, мѧжески
извѣблиничалъ єси цркви беззаконновавшия. іѡнноначаїлъ прѣблъ
бѣгтвеннѣ оѹкарасилъ єси, и оѹченій множествомъ мѣръ ѿбогатилъ єси.
тѣмже и бѣгтвенна списанилъ оѹпотребиша, вѣрныя подтверждилъ єси, и
невѣрныя ѿбратилъ єси, стигтило чудне: моли христѧ ега, согрешеній
вѣсталеніе даровати, празднѹшымъ любовию сѹю памѧть твою.

Слѣва, и ибінѣ, праздника.

Пѣснь д. Іоаннъ:

Свѣдѣи въ славѣ [на прѣблѣ бѣгтвѣ, во ѿвлащѣ лѣгциѣ прїиде ии
пребѣгтвенныи, неуплѣнною дланию, и спасе зовѹшыя: слѣва, христѣ, сиа
твоенъ.]

Въ юности цѣломъдрѣ, въ старости рабѹмъ, и во всемъ житїи
твѣрдость и долготерпѣніе, и ко всѣмъ любовь показалъ єси,
зовѹшымъ: слѣва, христѣ, сиа твоенъ.

Святлебншее твоё житие, иакоже працло извѣстнѣйшее, всакою
оче ежтвеннюю добродѣтелю показалъ, въ мѣтвахъ, въ пощеніихъ,
вдѣніихъ же и моленіихъ, иже къ егъ члвекомъ.

Дреманіе твоима вѣждома, богосре, не дѣлъ сѧ: дондеже, оче, дому
себѣ самаго совершилъ сѧ виендицъ, вѣцѣ, крестнѣйшій: къ немѹже
взыбалъ сѧ: слава, христѣ, сильѣ твоей. **Богооднченъ:**

Очамерщвлѣнныя, виеста, члвѣки ѡживила сѧ, падшия тѣлъ ко
нептлѣнію возстанала сѧ, жизнодѣвца рождши, извѣвлѣнѹшаго
зомѣщыя: слава, христѣ, сильѣ твоей.

Пѣснь 5. Імбесъ:

Очжасома вѣчесикал [ѡ ежтвеннѣй славѣ твоей, тѣ бо
ненаскобрачналъ дѣо, имѣла сѧ во оутроеѣ надъ виѣми ега, и родилъ сѧ
вездлѣнаго сѧ, виѣмъ воспѣвалѹшымъ тѣ міръ подавающа.]

Благть прїемъ виестаго дѣя, ежтвенное жиліще показалъ сѧ,
ежтвеннѣ наѹчнвъ егознанію свѣтъ, фитие виечдане мѣдре, оче
стѣнѣйшій, цркве оутвержденіе.

Азыка твой троство оутѣшилъ бысть, скорю извѣвлѣніе дающаго
апознавшымъ вѣчесико сѧ, и душамъ ихъ вдыхающа рѣзумъ
иѣній, ищениѣйшій фитие.

Блистающа словесъ же и оученій благтьми, тѣ христосъ показалъ мірови,
ежтвичествѹшнхъ Шракайща стремленія, и душы просвѣщающа
вѣрныя, виѣхъ поющи хъ тѣ вѣры проповѣдника. **Богооднченъ:**

Дѣа роди сѧ превѣчнаго, въ сѧтество ѿблѣкшия члвѣческое, иакоже
наѹчалъ стѣтель глаголетъ, и сѧшаго сѧ ѿ прѣстѣлѣ тлѣнїя страсѣю тѣла, и
дѣою превѣсты.

Пѣснь 5. Імбесъ:

Бежтвенное сѧ [и виечтное совершающе праѣди(е)ство, бгомѹдрии,
бгомѹре, прїндите рѣками восплѣши, ѿ неѣ рождшагосѧ ега славимъ.]

Белкаго вспомиже фытїа, традъ, таинш проповѣдавши ежтвенна гаша дахъ ѿ ф҃цѧ нсхожденїе, иакоже громовъ синъ егословствова.

Распѣрзано вѣстъ всѣ шатаніе єретическое, твоими словесы, сїеннишши фытїе:²⁰ тѣмже вѣрныхъ собраніе, свѣтлого вѣршательно почитаєтъ память твою, сїе.

Игратъ и всѣ веселитса собраніе вѣрныхъ православное, всенѣпній фытїе, григорія зрѧ та и златодѣтаго воистинѣ честна преемника.

Богородиценъ:

Пою твою, отроковище, зачатїе: пою твою неизвѣданные ржѣвѣ, пою покровъ твой, иже вреда всакаго извѣвлѧюся, иже къ твоей тихости тѣшишь притекающій.

Кондакъ, гласъ и.

По: Б(о)збраний:

Црквиный свѣтильникъ свѣтозарнишши, и православныхъ наставниковъ ежтвеннишши, да оубѣнчалеся иинѣ цѣпты пѣсенными, еговѣщаніял цѣбніца дахъ, креѣпчайшши єресемъ противоборещъ, емѣже и зовѣмъ: Радысѧ, всенѣпній фытїе.

Ікосъ:

Агло ѿ члѣвѣкъ показалася еси, и оче, ѿ земли къ небеснымъ доистигъ: тѣмже везплѣтныи лика мъ извѣвлѧема та зрѧ, прѣбне, оужасаюся и любовью зовѣти бѣговѣйни таюю: Радысѧ, иже тѣца покланѧема выклѣетъ: радысѧ, иже егъ воспѣвалеся. радысѧ, православныхъ прѣвило прѣвѣшее: радысѧ, веззакониющыя извѣвлѧль твердѣйше. радысѧ, высотѣ смиренїю недобовоходима многими: радысѧ, глаголю раздѣленїю недобозрима смѣртными. радысѧ, таико выловъ еси егъ ежтвенныи жрецы: радысѧ, таико прибодиши егъ спасеніи. радысѧ, ежтимъ мѣнникомъ единовѣльничес: радысѧ, чѣнъи прѣподѣбными собесѣдничес. радысѧ, иже злочестиви потреблѧютъ: радысѧ, иже вѣрнїи оубѣрлютъ.

[Людіе:]

Радысѧ, всенѣпній фытїе.

^{20*} изменен ред речи ради ясности, а у изворнику: шатаніе, твоими, сїеннишши фытїе, словесы єретическое:

Ища тогожде въ 5-й дѣнь:

Памѧть ѿже во сѹмѹхѹ Феодору Новомученику, патріарху Константинопольскаго, исповѣднику.

Ст҃ихи:

Оумирал фѡтїй, не смѹшлѧюся, глаголеѧтъ, къ скончанїю сїй прїготобленъ.

*С*ей преблжённыи и свѣтломъ своеемъ житїю тезонменитый
ст҃игитель великий и свѣтлый цркви Феодор и оучитель, фѡтїй
премудрый и ѿшенибѣйшій, исповѣдникъ вѣры и равноземль
во врѣмена цркви и самодѣржца мїхайла сина Деофїлова, василія македонскаго
и льва сина Григорія. сегѡ Феество оѹбѡ земноє константинопольскаго
великоменитаго и града въ цркви свѧтого архистратига Григорія, именемъ
державного и негиблемаго, родителіи же славни блгорођеніемъ же єже по
плоти не мѣнъше, такоже и вѣрою православною. оѹбѡ нѣйже и мчнническимъ
вѣнцемъ оѹкарасиша сѧ пострадавше и юномъ дренинѣ и крѣпкодушнїи оѹбѡ
и поклоненїи сѹмѹхѹ іконы, такоже мнитса. пѣрвѣйшиими же цркви
достоинства прѣжде почтеныи бывъ, и животъ добродѣтелии и бголюбивъ
всегда проходѧ, цркви на потомъ пастыреначальническаа прїемлетъ
кормилла, на апъльскій и вселенскій патріаршескій прѣтъ
константинопольскій возведенъ бывъ. ѿже во сѹмѹхѹ во ігнатио силою
циркою и згнаніи бывши ѿ прѣтъ, и цркви ѿтвѣщавши, ниже
єшь и може возможи пребывати єй бевзъ єпїкли, ѿже во сѹмѹхѹ фѡтїй
и ждадею побѣненъ и цркою силою, прїемлетъ прѣвильнѣ ѿшеннаго ігнатиа,
постриженъ пѣрвѣе въ монашество, таже и прѣчїл по чину ѿшеннаго
степени прошедъ. и таковыи подвиги показа преблжённыи оѹбѡ
православной вѣрѣ прети манїхѣвъ и іконостасъ и иконы
Ерестикии, и прѣжде всѣхъ прети тогда пѣрвѣе ізвѣшиша папской

Әреси, әжже начальника һ латинскаго раздранија^{*21} Ӧ҆цъ, николаа лютарго, папы римского писменныи һ ӦЧЕСКИМИ ДОКАЗАТЕЛЬСТВЫ һәзәвлиниев, һ прѣниу иизложиев ю кадолическіј цркве собориѣ һәзгна, әнадемѣ предав. әкава же гоненїја һ бѣдѣ, әкавы же науки һ ѡклеветанїја, әкава же һ ѡзлобленїја һ безчлебечнаа мѣченїја претерпѣ христоподражательнија терпѣливодышный егоглгольникъ, твердыи һ дышено әдамантовый стигель, ю раздрориих латиниев һ ю Әреси папской послѣдователей, члвѣкава ѡлдѣйстvenныих һ лжеслобиных, члвѣкава беззаконных, непрѣбеных һ сквернодѣбийстvenных, пространнаа ѡ нѣмъ үсториа подробиу повѣстивет. то лико же токмо реции зде ѡ нѣмъ потреbно, әкав блаженныи сиенноводѣйстvоваваа әкоже драгији панелъ Ӧнлие, *всѧ оубеш мѣжественныиа ӈазыки словенскіј со кїзи^{*22} ӈихъ въ әже во христѣ непорочнѹ вѣрѣ тайноводѣstvоваваа, бжѣтвеннаго крециенїја банию породи, мнагија же һ ю различных Әресеи, әрмени, ҝкаиноборцы һ һибіа һнослѣбныиа ҝа православной христобѣ цркви возврати, словеса һизложиев һсполненя блгти һ премѣости һ истиини, һмиже ѡлославных мѣдршанїја әкоже громуи порази, һ твердостїю оубеш мѣдршанїја һ непреложностїю, царедѣбійцѹ һ неблагодарнаго василіа самодержца оужасиев, тѣплою же һ раздѣмѣ рѣвностїю своею, всѣкааго һночченїја плѣбеслы һискореніев, һсполненя әкав һицкитоже ю һ современныих Ӧмѣлѣскаго оученїја показас. сице оубо прѣниу һ Ӧнлиеки оупаси црковь христобѣ, һ дважды оубеш возведи на прѣтолъ, дважды же насилиемѣ мѣчительским һзгнанъ, мнага же һ различна списанїја ѡстгабль цркви һ людемъ бжїимъ, һзрѣдна всѧ һ премѣдрѣбїша, һ әкавыимѣ всѣкїи вѣкъ праведниѣ вѣдетъ оудивлактиас. всѣко во знанїе прошеди һаказанїја, во всѣкомѣ оудережанїе стажа, многи же һ потрудиас ѡ һистинѣ һ праведѣ, юнде сїш ко гдѣ многострадальныи, заточенъ въ әрменианской Ӧбнители, әкоже бжѣтвенный златодѣстъ въ команѣхъ. сиенное же һ всенѣгное җгѡ тѣло положено бысть во Ӧбнители глаголемой пустынной һли везмольбной.^{*23} һ дреbле оубеш

^{21*} раздроба.^{22*} у изворнику: всѧ оубеш мѣжественныи народъ болгарскїи ҝа цркви.^{23*} της εօμιας η ηρεμιας.

совершаемъ вѣтъ сѣнишнїй єгѡ соображенъ въ храмѣ Чигнагѡ прѣстичи и крѣпитея иваница, ѿщемъ въ речениной Святитеи везмоблѣа. иныи же совершаются въ йаже во Стровѣ халки сїениной и патриаршиеской Святитеи сѣнилъ тѣзы, идѣже оуже состоялено бысть и въгослобеское оучилище великия Христовы цркви.

Пѣснь З. Імбоз:

Ие послѹжна твари [въомѣрии паче создавшаго, но Огненное прецение мъжески поправше, радовахъл поюще: препѣтыи Свѣтъ гдѣ и бѣзъ, блгвенихъ єси.]

Прешелъ єси въомѣре Сѣе къ нѣнимъ²⁴ селеніемъ, и приблѣжива слѣдъ, причастіемъ ѿбождемъ ежтвенъ быль єси, подъ препѣніе: Свѣтъ гдѣ и бѣзъ, блгвенихъ єси.

Разумлѧемъ твоими словесы наложимъ, Сѣе всехъальне, такоже въ глицихъ пріеихъ, нераздѣльно несѣконо почитати ежтвѣ, ѿмѣже и поемъ: Свѣтъ гдѣ и бѣзъ, блгвенихъ єси.

Коль всешиенно и ежтвенно и бѣогодно исповѣданіе твоє: такоже во злато ѿчнисѧ, вѣдъ оугодилъ єси, Сѣе треблженіе: веселасѧ подражаніемъ, препѣніе, спасителіи спасовихъ.

Бѣородиченіе:

Рѣмъ виновна члвѣкѡмъ таинласѧ єси ежтвеннаго и зваленія, и звалителеи всѣхъ рождаша, всенепорочна. ѿмѣже вси поемъ: превозносимый Свѣтъ гдѣ и бѣзъ, блгвенихъ єси.

Пѣснь І. Імбоз:

Отроики бѣогодибыя [въ пѣчи ржѣвѣ бѣородично спасло бысть: тогда оубѣа ѿбрауземое, иныи же дѣйствіемое, вселенію всю возлюбленію пѣти тебѣ: гдѣ пойте дѣла, и превозносите єгѡ во всѣхъ ки.]

^{24*} небѣсныи.

Теікѣтъ иістѡчницы твоіхъ догматовъ, и вію цркви наплаќи, фѡтїе пречудне: тѣмже восхвалемъ тѧ, іакѡ православныхъ оутвержденїе ѿчє, и похвалѹ: гдѣ поищє непрестанна, и преображеніе во всѧ вѣки.

Ко пристанищѹ тихомѹ ты присталъ сѧ, житїйскїј вѣри щрнѣвъ, иімѣлъ бо сѧ направлѧюща всѧ твоє шествїе оуправителѧ гдѣ, фѡтїе всемѹдре, маніемъ всѧ творѧщаго: сѧже преображеніе во всѧ вѣки.

Свѣтъ трист҃твельный преображеніи тѣцы въ тѧ вселисѧ, свѣтъ тѧ вторый показа, просвѣщающъ соборъ православныхъ, єретическое же болнище ѿчє, притѣплѧющъ, и гдѣ пойте зовѹщъ, и преображеніе во всѧ вѣки.

Богоодиченіе:

Шіпокъ въ тѣрніи тѧ ѿбрѣтъ, и цвѣтъ во оудолїахъ вселговонный, крінъ же венесквѣрный, вѣнцие бѣоневѣсто, твоій женихъ събыває въ тѧ вселисѧ, и міръ ѿблогоду вѣсь, тѧ преображеніе во всѧ вѣки.

Пѣснь д. Іомбоз:

Всакъ земнородный [да взыграетъ да хомъ просвѣщаємъ, да торжествуетъ же везплотныи оумывъ сѧтствѣ, починтѧющее сїенное торжество бѣомѣре: и да вопіетъ: радѹисѧ, вселженнал б҃е, чѣла приснодѣо.]

[Принѣвъ:] Величай, дѹшѣ моѧ, во іерархїи пресвѣтлаго свѣтильника.

Всегдѣ себѣ прихожда, чудне, къ вѣтвенномѹ покропль твоемѹ: іакѡ стѣтель же власть рѣшити прегрѣшеннїј ѿхрѣта прїемъ, моіхъ прегрѣшеннїй вернги распоргъ, сїсі ма мѣтвами твоіми, и вѣтвеннымѹ свѣтомъ просвѣти.

[Принѣвъ:] Величай, дѹшѣ моѧ, оукрасившаго црковь храніе.

Взлисѧ сѧ къ свѣтѹ незаходимомѹ славне, земніхъ ѿчє иізбѣвлиса, и вседержителю и прислнечномѹ свѣтѹ предстоіши съ горними чинми, и ѿтѹ посыпалемаго сїлнїј наслаждашисѧ вселженне, и насѧ просвѣщаєши восхвалѧющи тѧ.

Слава:

[Примѣр:] Величай, даши мол, прѣпостави го и нераздѣльни го бжитвѧ держава.

Ико же искони храборникъ, явился еси и звѣличитель прелестнија
Ереси: православїја же бжитвенији защищники со ігнатьемъ, фоштије:
Его же и преемники и наравахъ и прѣтала вѣла еси, и молиши ся иимъ
ко гдѣ. **И наинѣ, бгорођиченъ:**

[Примѣр:] Величай, даши мол, Ст҃птишю и славишишю горнихъ
вѣниствъ.

Бсего мака бгъ ѿбожити хотѧ, вѣсь соедините сѧ ти, и непостижимое
новоисточеніе^{*25} всѣмъ тѣниство: рождаеши дѣла неплагиши, и плоть
зрѣти бгъ: егоже воспѣвающе, та и наинѣ оублажаемъ, мріе, такоже сама
прорекла еси.

Свѣтленија.

Помѣри: Жены и услышите:

Представитела та и преплатиша цркви и мѣсту, и свѣтла оучищела,
Очи: прѣмже свѣтла твою памѧть торжествуетъ, зовѣши:
прѣнш покрываїи стадо твоє, и сохранаи невредимо ѿ Ереси же и вреда,
и ѿнноначальниче гдѣнь. **[Слава,] и [наинѣ,] празника.**

На хвалитехъ, стихири на й, гласъ й.*²⁶

Помѣри: Нѣныхъ чиновъ:

Цркве бжитвеннаго восхвалимъ и ѿнноначальника воистини, и
оучищела великаго, проповѣдника слова, чуднаго равноапла фоштија:
ибо настѧ вѣславна лѣгѡ памѧть, всѣхъ вѣрныхъ веселаша.

Добродѣтелей та и прѣдтелище нарицаемъ, фоштије, тако мірѹ драга,
любовь дѣлател, и стольца цѣломудрија, и молитвы преображеніице
твѣрдо, и искрѣнїи сокровище, и мѣтвенника почитаніи та, блаженне.

^{25*} у сличномъ богородич(а)ну у савременим руским издањима: новодѣйственіе.

^{26*} требало би на 6: праздника, и 3 светога (или: 2 праздника, и 4 светога).

Со јављају соковнитеја єсни, јакоја разновидност: ибо тај^{*27} велем⁸ словенском⁸ племени вјетвенији проповедници јавнији, ко христијанство прихелија єсни, возродивши крещенијема сима, јже и сокранији православно.

Земното деннице разгордјевашаса лјутје, и пртјоли свој постабљаш⁸ вишише звјездаз, пејвјиј таја поребновају јакоже мјахаји, возопијија єсни, славије: станијема добрје, станијема вији вуз чистијих преданіјах.

Слава, гласи є:

Иакоже призоветесај твоје имај сејт⁸ тезонмените, штад⁸ дјаколај прогонитесај сила: не терпите бо сејта твојега вијдјети спадаји денници. Тјема, молнима тја: фгненоснија єгвја сирбљи, јакоже на најдубијима, ојгаси: ходатайствома твојима извешаваја насеј штоблазниваз єгвја, достопрѣтвији љераршије фогтије. **И најинје, прајдника.**

Славословије великој, и шпогија.

ИА ЛІТУРГІИ.*28

Блаженина штоб канона прајдника пјесни Г-а, и сјага [пјесни] С-а.

Прокименја, гласи ј:

Ојестаја моја возглајијија прејројија, * и подченије срца мојега рјадијија.*29

Стихија: **О**јслышите сјај вији јазици, * виђашите вији живији по веленијији.*30

Јављају ко јеврејима зачало таји.

Јамнија, гласи ћ.

[Стихија:] **О**јестаја прѣнагаја подчатајаја прејројија, и јазици єгвја возглајијија сјадија.*31

^{27*} у изворнику иза овог: болгарин (болгарин) и.

^{28*} У штампаном издању овде стоји само скраћено: **Иа літургіи, Ізвејразнитељија, и штоб канона прајдника пјесни Г-а, и сјага С-а.** **Јављају:** и њији поемефија Г-а. **Прочасенја:** Вијајија вјечнијији: па зато овај део дајемо према црквено-словенском тексту службе преузетом са сајта [Ортлиб](#).

^{29*} Пс. 48,4.

^{30*} Пс. 48,2.

^{31*} Пс. 36,30.

[Ծրբագիր ծինական հայոց ժամանակակից պատճենները՝ հայոց պատմության մասին]
[Ծրբագիր ծինական հայոց ժամանակակից պատճենները՝ հայոց պատմության մասին]

Եղանակ [Ծրբագիր ծինական հայոց ժամանակակից պատճենները՝ հայոց պատմության մասին]

Պատճեն:

Բարձրացնելու առաջնային պահանջման մասին՝ [Ծրբագիր ծինական հայոց ժամանակակից պատճենները՝ հայոց պատմության մասին]

Կոնք, և առաջնային պահանջման մասին՝ [Ծրբագիր ծինական հայոց ժամանակակից պատճենները՝ հայոց պատմության մասին]

^{32*} Աշ. 36,31.

^{33*} Աշ. 111,6 և 7.

ѢВЛѢІСТѢ ВЕЛІКОМУ ВО ІЕРАРХЕХЪ Ъ РАВНОАПЛУ
СТОМУ ФОТІЮ, ПАТРІАРХУ КОНСТАНТИНОПОЛЬСКОМУ Ъ
ЙСПОВѢДНИКУ.*⁴⁰

Кондакъ й, гласъ й.

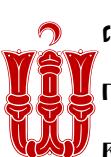
Пѣ: Е(о)Зеранной:

 къ премѣрости бѣгѹцвѣтнѣйшій лѣтѣ ѡ цркви непоколебимое
ѡнованїе оѹблажаєтъ тѧ, бѣодѣновенне іерарше. но тѣкѡ
исполненныи просвѣщеніе вѣтвеннаго дѣла, и наша разумѣніе
просвѣти зовѣшихъ ти: Радѹсѧ, всемѣдре фоѣ!

Ікосъ й.

 г҃лъ истины, тѣкѡ слѹжитель премѣрости показалѧ ѣси, фоѣ,
вѣомѣленне, и ѿглыскимъ твоимъ гласомъ православіе
 проповѣдѣши крестъ. сегѡ ради свѣтлости твоей дивлѧши,
вопиѣмъ: Радѹсѧ, иже тѣца воспѣвалетъ: ради, иже врагъ
прогонѧетъ. ради, цркви великии оѹчнителю: ради, бѣгѹтїе риторе
всемѣдрый. ради, оѹстѧ вѣовѣщаниемъ оѹченіи сїенныихъ: ради, оѹстнѣ
ибогремлѧемъ догматовъ бѣгѹтнїхъ. ради, тѣкѡ ѿблничаши єрени
крѣци: ради, тѣкѡ подальше ѣси гоненїе вѣомѣренїе. ради,
славныхъ мѣнниковъ єдинонрѣнне: ради, бѣгѹтнїхъ прѣбывихъ
сожнителыниче. ради, иже лестъ оѹпразднѧетъ: ради, иже истина
силуетъ. Радѹсѧ, всемѣдре фоѣ!

Кондакъ Е.

 инованїе цркви аѣльскою рѣностию и вѣческою твою премѣростию
показалѧ ѣси, фоѣ чудне, єретикѡвъ низлагамъ вѣснованїе:
всѣхъ во наѹчаши сѣкї тѣци пѣти: Алилѹя!

^{40*} Текст акатиста свт. Фотију патријарху Цариградском доносимо према електронској верзији објављеној на сајту [Православна беседа](#). Са старогрчког на црквенословенски језик превео га је бугарски архимандрит Сергије Јазацијев. Текст смо минимално редиговали и привели нормама савремене руске редакције црквенословенског језика.

Ікоғ Қ.

Из рода нұрлданагш, ішкі плодоносның фініңж пронзшельз ғәни волею гәнене, һә плодамы твоіх добротелей пітәешін елгочтыбых миәжества, філіп ішініңші, вірніш төбі, Әңе, волюющи: Радыңса, про землебеніе цвѣтущагш корене: радыңса, плоде чистагш земледеланія. радыңса, роднителей сїрых про цветущеніе: радыңса, жрецием ежтевеннаш глајажаніе. радыңса, высото нездобозрима ж зианія обиљнагш: радыңса, глабиндо многославна ж елгти ғавленныя. радыңса, ішкі шілеши добротелей личами: радыңса, ішкі разжигаеші сектома тварь. радыңса, сектыльниче вірви внесектлый: радыңса, свѣздѣ влчестевущагш неприступна. радыңса, премдарых оүченій нэзобеніе: радыңса, чистых да рований гъсло. Радыңса, всемдаре філіп!

Кондак Ғ.

Слайд земнію превзрѣлз ғәни, мѣдре, во дворѣх цѣких превыба, ішкі раздѣма исполненныи һә всакески ко христу взырал, ш негоже сектоводимъ, Әңе філіп, взывалз ғәни: Аллилія!

Ікоғ ғ.

Розиалз ғәни мѣдростю һә сектымъ життельствомъ, һә риторѣ елгочтыл показалса ғәни, шондѣже ішкі пастыреначальник мѣдромъ цѣкве, ежтевеннымъ елговоленіемъ пророчествованномъ, філіп, взывалемъ ти сице: Радыңса, риторе елгочтыл: радыңса, оуста һистини. радыңса, цѣкве пастырю егопронзведенныи: радыңса, іерарше христовъ бгоджновенныи. радыңса, има вединое, православныхъ сектыльниче: радыңса, слышание многоувѣщанное, елгочтыбыхъ оутверждение. радыңса, ішкі ікноборцевъ разумничашин заслужденіе: радыңса, ішкі маніхеевъ прогонлешин поврежденіе. радыңса, мѣдрый въ словесехъ һә дѣланіихъ: радыңса, многий въ дѣлехъ һә елгодѣланіихъ. радыңса, душа ѡчищающий сквернотъ: радыңса, ежіе къ наим нэзблакай соетраданіе. Радыңса, всемдаре філіп!

Κονδάκι Δ.

Λεβητέλη ποκαζάλια ἐσὶ χριτώνυμῷ ἀπλωμῷ βο κέμι, εἰςένηθε
Ὥχε. οὐγὼ ράδη σεβτίτῃ ἐντὸνει τηνάχτια στρανάχτια^{*41} βέρη
προπονέδαλοι ἐσὶ, ἵχζε κο χριτός πρινέλι ἐσὶ, Ὥχε φώτιε,
ζοεδψιχτι: Ἀλλιαδῖα!

Ἴκος Δ.

Ἄρεμφροστή τηνὸν σεβτίτῃ ἡ ψητίτῃ στάργω τηνοεγὼ σεβτίτῃ
εἴσογλονινού μνόζαιλινοιχτι πρινεδὲ κο χριτός, βο μράζθε ἐρεσέν
σεδάψιχτι. οὐγὼ ράδη σεβτίτοστη τηνοει δινάλψεια, βζιβάλει:
Ράδησια, σεβτίλνηνοιχτι ώμρατένηνοιχτι: ράδησια, σεβτίλο ϖελδζηδηνοιχτι.
ράδησια, εἴσογλοτίτῃ βελνκτι οὔχιτέλη: ράδησια, ἀπλωνει στάρχτι πριέμνηνοιχτι.^{*42}
ράδησια, οὔστα εἴσοδηνημαλα σπείτελνηναγω οὔχενηα: ράδησια, ὥκο
βεζματέρηνοε σεβτοσιάληνηια δάση. ράδησια, τάκω ἱστοχάλεσηι ελάδοστη
σπείηλα: ράδησια, τάκω ἱζεδψάλεσηι τάδε ταόβη. ράδησια, ὥεραζε πάστηρει
εἴσοδηνηνοιχτι: ράδησια, πράβηλο στάρχτηι κρότοστη. ράδησια, χριτά λεβητέλη
ἡ ελδηνητέλη: ράδησια, σεβτα ιένηγω ϖερίτέλη. **Ρ**άδησια, βεζδηρε φώτιε!

Κονδάκι Ε.

Ἄρογλονινού μάζηκομῷ τηνοίμῳ ρήμα δρέβηλγω πρεδεποάτελα
νικολά ϖελδζηδένηε, μάδρε, ώβληνοιχτι ἐσὶ, φώτιε, ἡ πογὼ
γορδηνού δο ϖεμλη σμιρηλο ἐσὶ: νε ϖαζδημέ βο βεζδηνηνοιχτι πράβο
πράζθε βζιβάτη: Ἀλλιαδῖα!

Ἴκος Ε.

Λιένηνοιχτι παραβλάκι πάρκητρεμῷ σπείηλα χριτόβδης ιεπορόνηδηο
ψέκον, γονένηλα ποδάλοι ἐσὶ λοπταλ, ἡ ω στάδα τηνοεγὼ ιδηδηνο
ραζδηνηνοιχτι βύλοι ἐσὶ. νο βέρηνηι τηνοη, στέ, νε πρεστάσα βζιβάιοψε:
Ράδησια, βελνκτι βο ιεράρεθη: ράδησια, εἴσοδηνηνοιχτι βζι
παστηρενατάληνηιψέχτη. ράδησια, περπήνηλα στόλπε ιεποκολεβήμηο: ράδησια,
εἴσογλοτίνηνοιχτι πέκηνοε ιεμόληνοε. ράδησια, εληνηιει μνογοσεβτόε ώζαράλιοψε

^{41*} у изворнику: εόλγραψέχτη.

^{42*} или: πρεέμνηνοιχτι.

всю землю: радѹса, мечъ фебондъ отрый, посвѣцѧющій папикую гордыню. радѹса, іакѡ подальше еси гоненїа и ѿзлобленїа: радѹса, іакѡ ѿблічаши гонителей ліки. радѹса, пастырю всѣхъ пастыреи преди зераныи: радѹса, вѣрныхъ всѣхъ защищниче. радѹса, хрѣбъ вѣтвении тайнинче: радѹса, нашъ заступниче и избавителю. Радѹса, всемъдре фытіе!

Кондакъ 5.

лашатай сый вѣготія, православио проповѣдєши іакѡ дѣхъ висестыи, ѿче, иходиитъ ѿ фѣлѣ, и латинское злославіе ѿблічилъ еси, вѣрныхъ же наѹчилъ еси, фытіе, пѣти тѣцѣ: Алилѹа!

Ікосъ 5.

озілъ на востоциѣ іакѡ свѣтлая деиница, ѿзарлещи всю поднебесную и западныи мракъ, торжествуєши же свѣтоносныи догматы, іераршє висечьдне, слыша ѿ наꙗ таکовамъ: радѹса, востока великое свѣтило: радѹса, всѣхъ вѣрныхъ почитанїе. радѹса, западнааго ѿмраченїя ѿблічнителю: Радѹса, вѣтвениаго свѣтошаренїя причастнинче. радѹса, оўгле, попалакъ вѣлѣкую латинскю лестъ: радѹса, свѣтлыниче, просвѣцлай всѣхъ вѣготію тѣческою. радѹса, іакѡ тѣцѣ стѣю проповѣдєши: радѹса, іакѡ латинаиа заблужденїе ѿсвѣчещи. радѹса, свѣтла небесногенаго исполненныи: радѹса, многими вѣгтьми и зобнелѹющіи. радѹса, вѣтнхъ дарованіи и злабнителю: радѹса, мѣдрии и славныи богоявнителю. Радѹса, всемъдре фытіе!

Кондакъ 3.

айнописецъ догматовъ православныхъ сый, ѿблічаши манихеевъ заблужденїе и іквинообразцевъ крѣпостъ, возгрешивъ словесы твоими, фытіе, сїенномвлѣннику вѣтвении цркве гавилса еси, волїа: Алилѹа!

Ікона Ї.

Ва Законы Церкви и оУстяхи мѣдриѣ побориствѧ, б҃оглаголиве, латиница нашествіе претерпѣла ѣсі крѣпчайше, фольгіе. сегѡ рѣди крѣпости твоей днѣвѣщеска, взыбаемъ: Радыса, латиница поразителю: радыса, прелести низложителю. радыса, апливахъ рѣбности подражалий: радыса, злославныихъ дѣрзости превращалий. радыса, Фргане б҃огодѣновеніи ежѣмѣдриости: радыса, мечѣ Фгневебрѣзвнии на прелесть вражію. радыса, мѣроположнице добродѣтели нѣныихъ: радыса, сттолпописаніе бореніи естыихъ. радыса, искрѣчниче вѣдѣ блгтихъ: радыса, зарѣ вѣшнаго сїакнія. радыса, живота ѿшеннаго провѣдче: радыса, вѣрныихъ ѿстининый наказателю. Радыса, всемѣдре фольгіе!

Кондакъ Ї.

Днѣвлѣтъ ср҃цѧ вѣрныихъ, б҃оглаголиве, богатство многїа твоѧ мѣдриости, сквозѣ всегѡ бо добрѣгъ прошедъ, прѣѣтелище добродѣтели показалася ѣсі, фольгіе, вѣліе йма, скѣтговодѣй взыблюющиихъ: Аланіадїа!

Ікона Ї.

Рѣсь исполнъ покоя, Образовомъ таблѣй душѣ твоѧ вѣлічіе, ѿчѣ, симици мѣдриости на тѣ сашедшихъ предстѣль ѣсі, вѣрныихъ же оудивилъ ѣсі ежѣтвенныи мѣ ирѣвомъ твойми, зовѣщиахъ: Радыса, блгти стройителю: радыса, б҃огслобе извѣднѣйшій. радыса, тѣростъ безсловѣнѣйшію понесый: радыса, сілѣ нѣшборнѣмѣю таинвій. радыса, Обраズъ крѣпости и любви сокровище: радыса, дахъ естынѣ и душа скѣтговодѣтелю. радыса, тѣкъ предстѣль ѣсі неправедномѣ сюборици: радыса, тѣкъ подѣчайши слобомъ блгти. радыса, врагъ вѣздміа не оубоѣвайся: радыса, вѣрныихъ рѣзмѣ ѿблнѣставаій. радыса, сдѣй неправедныхъ погромленіе: радыса, побѣдо наша б҃огдарованна. Радыса, всемѣдре фольгіе!

Кондакъ А.

Ахомъ сѣмъ прошедъ житїе, понесла Ѣси гоненїа мѣжественна, и сошвѣзенъ страстемъ хрѣтвымъ бывъ, ѿренѣйше фѣтїе, тогѡ вѣтвениѣи славѣ прїшвила Ѣси, зовыи: **Аллилѹа!**

Ікосъ А.

Рѣтіа сый бѣглѣгольнии, словеса спасительна, іакѡ мѣдрыи пастырена начальникъ, предложилъ Ѣси пасхѣ твоей словеснїи и всенѣ цркви, фѣтїе: свѣтильникъ всѣмъ гавилася Ѣси, просвѣща зовѣшихъ: **Радѹса,** всеѧ цркве свѣтіло: радѹса, дѣшетлѣнныя лестни сожженїе. радѹса, многочудне фѣтїе великий: радѹса, пасхыю ѿренѣйшии и славный. радѹса, посточе пронходаки и з єдема таинственаго: радѹса, стѣно нешборима цркве чистыя. радѹса, іакѡ возсїлваши иѣнное вѣдѣнїе: радѹса, подаеши здрѣвїе тѣ прослышымъ. радѹса, вѣрниихъ ѿренное веселіе: радѹса, враговъ всесовершеннное пораженїе. радѹса, иже латинище оумолкаютъ: радѹса, къ немѣже вѣрни взыбайотъ. **Радѹса,** всемѣдре фѣтїе!

Кондакъ Г.

Пака незаходимое сїанїе спас всѣскихъ іакѡ свѣтѣ цркви паки возведе іакѡ бѣгъ, просвѣща, пѣтеводствовати и землемѣлата, фѣтїе, бѣгомѣдрыи слобомъ твоимъ гдѣви поющиихъ: **Аллилѹа!**

Ікосъ Г.

Ресемѣдрыихъ словеса твоиихъ и оученїи твоиихъ вѣтвениихъ сѧли никакоже противовѣща, вси западнїи мѣдреци мѣдру, иже лѣзыкомъ хѣльнымъ своимъ на тѣ, оче, движущи. но мы вѣрни тѣбѣ зовемъ: **Радѹса,** всеевѣтлая деннице: радѹса, величайший бѣглѣгольниче. радѹса, мѣдрости лѣже бѣгодѣянїи: радѹса, болѣщаго наказанїя ѿблнчнителю. радѹса, сокровище хранительница даровъ вѣтвениихъ: радѹса, ѿренный аллабастре смысливъ

воздвишеннюих. радысѧ, иакѡ всемъдре людьми твоимъ пасеши: радысѧ, иакѡ вешествѣ ересеи попаллѣши. радысѧ, иакѡ огнь бжитвенныи воздживаши: радысѧ, врагъ злѣйшаго поражали. радысѧ, мѣдырихъ ішениївшася славо: радысѧ, вѣрниихъ бгодарованиемъ крестите. Радысѧ, всемъдре фортіе!

Кондакъ ІІ.

Пѣни ми црквь всѧ сѣѧ поетъ тѧ ішениими, іераріше, по добрѹ, фортіе мѣдре, иакѡ тебѹ ѿ злѣйшихъ ересеи избависѧ бжитвенною благтию, и пастыреначальникъ поетъ: Алилѹ!

Ікосъ ІІ.

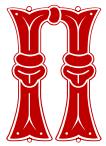
Свѣтла твоегѡ, оче, препещетъ мрака представитель, свѣтлоподателъныи же твоимъ званиемъ полчище ересеи иакѡ огнѣмъ гонимо искезаетъ. благочиніи же, фортіе, радиостию зовемъ ти: Радысѧ, бгодаровенныи первосишеничи: радысѧ, ко гдѣ наше представителю. радысѧ, лжіи попаллѣи плѣвѣлы: радысѧ, злобы обращай вѣнованія. радысѧ, православныи вѣры оугле искрѣши: радысѧ, бжитвенныи преданіи свѣздо лѣчиста.^{*43} радысѧ, паскаго везумія обличителю: радысѧ, тайнственныи радиости подателю. радысѧ, христовъ служителю тѣплѣйшии: радысѧ, пастырю пастыреи мѣдрѣйшии. радысѧ, вѣрниихъ зларлай смысли: радысѧ, рогъ враговъ побеждалай. Радысѧ, всемъдре фортіе!

Кондакъ ІІІ.

Радысѧ и къ нѣнимъ преселісѧ еси Обнителемъ, и зриши несрѣдственна вссѣтвія тѣцы паче слоба блистанія, бгодаровенне, причастіемъ обожаемъ, и поѧ, фортіе, непрестанно: Алилѹ!

^{*43*} или: лѣчебница / лѣчебница / лѣчебница.

Ікосъ І.

 оиѹщє твоѣ пôдвиги, фôтїе іераршє, прїпáдлемъ тeбѣ со мнóгимъ оѹмилéнїемъ. но, ѕчє ѹ҃цéвъ ѡснованїе, дáждь и мнѣ кáплю ѿ твоемъ мѣдрости, просвѣщаѧ ср҃це моё, іакѡ да непреста́ниѡ взыбаю ти: Рáдъи́са, велікїй первоиераршє: рáдъи́са, всѣхъ вѣрныхъ предста́тию. рáдъи́са, православныхъ хрѣ́анїе: рáдъи́са, егоглголи́выхъ ѹ҃цéвъ оѹкашениїе. рáдъи́са, цркве хрѣ́бты держа́во и оѹтвѣржденїе: рáдъи́са, врѣжескїя лестни крѣпчайшии ии зложителю. рáдъи́са, православїя ѿзларлїи қрасотъ: рáдъи́са, злославїя ии злаглїи залѣжденїа. рáдъи́са, ииже ѿ мрака ии збѣвлюса. рáдъи́са, ииже свѣтла ии збѣвлюса. рáдъи́са, вѣрныхъ ко хрѣ́ту ходатай. рáдъи́са, и мої свѣтподателю и ии збѣвнителю. Рáдъи́са, всемъдре фôтїе!

Кондакъ Г.

 предиѣвный ѕчє фôтїе іераршє, всеѧ цркве қрасото, пѣсненнаѧ моленїѧ мѣтгивиѡ прїемъ, ии просні наꙗмъ свѣтла бѣтвеннаꙗ ии нѣнагѡ, іакѡ да тѣлѣ сѣтїи вопиимъ: **Аллилѹѧ, Аллилѹѧ, Аллилѹѧ!**

[Сей кондакъ глаголи] трижды.

По єже паки чтимъ йкосъ ѣ-й, и поемъ кондакъ ѣ-й.

МЛТВА:

 всемъдре ии прензрѣдне ѧрхїерено, равноапѣльныи просвѣтителю *стринахъ словенскихъ,*⁴⁴ свѣтлогласнаѧ глаголо бѣтвеннаꙗ дхѧ, стителю ѕчє фôтїе: къ тeбѣ наинѣ притекаемъ, и мѣлое сїе моленїе тeбѣ оѹмиленниѡ приносимъ. оѹслыши наꙗсъ, смиренныихъ чадъ твоихъ, іави предстательство твоє ѿ наꙗсъ къ вишинемъ, тeплѣ того оѹмоллѧ да проситъ ии раби своѧ, да ѿвѣрзетъ наꙗмъ дѣрои мѣрдїа своею. ии смы во достойни, ииже довольни зрешии высотъ нѣнѹю ѿ множества грѣховъ нашихъ слацаеми. но ѿи и тѣлѣ согрѣшихомъ, и

^{44*} у изворнику: земли болгарскїи.

николиже [по] волі творітела нашего творічома, ни сохранихома повелінній єгѡ, обаче не обратіхомся къ егѡ иною, нижє простріхома рѣцѣ къ егѡ чуждему. преклонлюще колено творішенина и смиренна ір҃ца нашего Знайдителю своєму, и твоєгѡ бѣсіскаго заслугленїя къ нему паки просимъ: предстательствуй, огодніче Христовъ, свѣтлопозлащений фіштіе, *стражамъ нашымъ⁴⁵ и *црквамъ словенскимъ,⁴⁶ икою когда по томъ традиціи твоихъ напоажимъ,⁴⁷ ибінѣ же горыкими соблазны инідлемы.⁴⁸ помози наамъ, стче вѣти, да не погибнемъ то беззаконіи нашими, извѣни наахъ ѿ всікаго зла и ѿ всікія вѣщи сопротивыя, ограби и омъ наахъ, и ограбиши наша въ православнїй вѣрѣ, въ наїже твоимъ предстательствомъ и ходатайствомъ: ни рѣами, ни прещеніемъ, ни кбимъ гнѣвомъ ѿ творітела своєгѡ оумалены бѣдемъ. молимтися, пастырю добрыи, волки тлажки ѿ словеснаго стада Христова ѿгоній, латинскю гордяню, якіи смиреніемъ себѣ покрываніющю, и лестницею любви глаголющю, на цркви же соборищю крѣпци востающю, якоже дреble посѣць. наахъ же ѿ єретическихъ огњищреній добре сохрани, и истинастовать въ любви настѣни. всікомъ добротланію, напаче же покланію слезномъ ѿ грѣсіхъ наахъ наѧчи: якѡ да по исходѣ нашемъ въ таомашній міръ, ѿмофобомъ мѣтвъ твоихъ покрываеми, и мѣрнимъ заслугленіемъ преблїденныя вѣчнаго мученія, да изъ тобою и то всіми стыми всегда прославляемъ вспѣттое йма фїлъ и сїа и стаго дхла, иныхъ и пріеніи и въ безконечныя вѣки вѣківъ. Амінь.

^{45*} у изворнику: стражи нашеи.

^{46*} у изворнику: цркви болгаретки.

^{47*} у изворнику: напажемой / напоажемой.

^{48*} у изворнику: инідлемой.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРИ Ч 6. ДАН.

**СПОМЕН СВЕТОГ ОЦА НАШЕГА И РАВНОАПОСТОЛА ФОТИЈА,
ПАТРИЈАРХА КОНСТАНТИНОПОЉСКОГА, ИСПОВЕДНИКА.*¹*²*³**

НА МАЛОМ ВЕЧЕРЊУ.

На „Господе завапих ...“ стихире на 4, глас 1.

Подобан: Небеских чинова ...

Хвалимо тебе, Светитеља Господњег и славу патријарха, великога и светлога заступника Цркве Христове, најсвештенији Фотије: својим молитвама, Оче, чувај нас који спомен твој поштујемо.

У небесним насељима у весељу обитавајући и смело с анђелима пред престолом Господњим стојећи, моли се, Оче, за разрешење од сагрешења и страсти нас који на земљи спомен твој творимо.

Кад се чисто срце твоје просвећујућим зракама Духа Божанственог богато озари, триблажени богоглањиви, ти светловидан ваистину постаде, и љуту таму јереси божанственом бдагодађу разагна.

Небесним анђелима прибран, пред Светом Тројицом стојећи, триблажени, молиш се за нас који с вером спомен твој штујемо, и избављење од љутих беда иштемо.

Слава ... глас 8:

Ходите, сви верни, светитеља и пријатеља Господњег, Фотија чудесног, благочестиво хвалимо: јер апостолском науком испунивши се и врлинским животом као станиште Светога Духа пројавивши се, од саборне Цркве догматима вукове одагна, и православну веру светло изложивши, стубом се показа и заштитником благочашћа; стога и по смрти близу Христа стојећи, непрестано моли се за душе наше.

И сада ... Празника.

^{1*} Службу светом Фотију, патријарху Константинопољском, сачинио је и у Цариграду издао митрополит Ставропољски Константин Типалдос 1848. године(Κωνσταντίνος Τυπάλδος-Ιακωβάτος: ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΩΤΙΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ. Κωνσταντινούπολις: Πατρ. Τυπογραφείο, 1848), пет година након што је на острву Халки основано богословско училиште и обновљена ставропигијална обителј Свете Тројице, чији настанак древно црквено предање везује управо за светог Фотија Цариградског. Следеће 1849. године овај је служба објављена и у црквено-словенском преводу бугарског јеромонаха Неофита Рилског, наставника „словенскога језика“ у истој школи. Овај пренос на савремени србски језик учињен је са тог црквено-словенског превода. Видети изворнике на крају овог текста.

^{2*} Текст превода ове службе на савремени србски језик преузет је из: „Служба светом Фотију Цариградском“, стр. 29-50, издање: Истина – издавачка установа Епархије Далматинске, Шибеник – Београд 2005. године.

^{3*} Превод готово да и нисмо мењали, само смо исправили штампарске грешке, почетке подобних превели (јер их је преводилац оставил на црквено-словенском), и прокимене и њихове стихове комплетирали. Неколике минималне измене (додатци) се налазе у косим заградама и посивљене су.

На стиховње стихире, глас 2.
Подобан: Доме Евфратов ...

Ходите сада, Божанствени саборе верних, усхвалимо усрдно Фотија,
великога свештенонаачалника Цркве.

Стих: Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца муга разум.]^{*4}

Од матерњих повоја, богоносни оче наш, пројавио се јеси као освештани
сасуд и дом Свесветога Духа.

Стих: Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудрости, [а језик његов казиваће
суд.]^{*5}

Песме теби, богомудри, произноси твоја обитељ новога Сиона, коју
свагда чувај молитвама својим Господу. **Слава ... глас 6:**

Божанствени украсу светитеља, увек прослављани оче Фотије, према
имену твојем и живљење твоје беше: живот твој би славан, и упокојење
са Светима: моли се зато за душе наше.

И сада ... Празника.

Тропар, глас 4:

Као апостолима једнодушан и учитељ васељене, Владику свих моли,
Фотије, да мир васељени дарује, и велику милост душама нашим.

Слава ... и сада ... Празника.

И отпуст.

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

По предначинателном псалму стихословимо: **Блажен (је) човек ...**

На „Господе завапих ...“ појемо стихире на 6:

3 подобне стихире Празника, и 3 светога, глас 2.

Подобан: Када са дрв(ет)а ...

Кад си заповешћу Божанственом за пастира велике Цркве Христове
постављен, охолост си јереси оборио, изобличивши дometање
Символу; тада сабрање верних запљеска рукама, с радошћу кличући: слава
Теби, Тројице Пресвета, слава Теби, Тројице једносуштна.

^{4*} Пс. 48,4.

^{5*} Пс. 36,30.

Кад те безаконе судије, Оче, неправедно од стада твога одагнаше, мудри Фотије предивни, ваистину преузвишени и најизврснији светитељу и пријатељу Господњи, задивише се са страхом и трепетом срца сви[х] православни[х] трпљењу твојему, говорећи: узе се између нас праведни.

Када си свештено уснуо светим доличним сном, Фотије славни, тада те сабори богослова проведоше као свог крепког саборца, и сви се чинови анђеоски обрадоваше усхођењу твоме: тада те и Тројица Света, ради Које си се силно подвизавао, венцима славе увенча.

*Друге стихире, глас 4.
Подобан: Као храбр(ог)а ...*

Благодати орган, свиралу Духа, стуб непоколебиви Божанствене вере, заштитника православља, великога учитеља, светитеља славнога, тврђаву Цркве, најсветлијег подвижника Господњег, песмама хвалимо божанствено, најсветијега Фотија.

Опевајмо једногласно свештеним песмама, сви православни, огњенадахнутог беседника, учитеља васељене, Божанственог престолника Константинопоља, највећега архијереја, пастира изврсног Цркве Христове, најсветијега Фотија, патријарха првопрестонога.

Безаконом заповешћу од стада својега одагнат, невоље и муке за веру претрпео јеси, славни и стамени Фотије, јерарше светли и тврђаво Цркве, стубе непоколебиви: зато те сви поштујемо усрдно као учитеља и тајника православља.

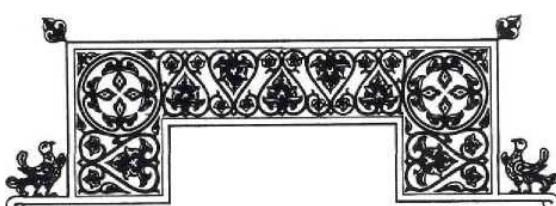
Слава ... глас 6:

Преподобни, триблажени и најсветији оче, пастиру добри и Првопастира Христа учениче, који си душу положио за овце, и сада молитвама својим нам испроси, свехвални и свештени Фотије, велику милост.

И сада ... Празника.

Вход. Светлости тиха ...

Прокимен дана, и [3] читања.

Читање из Прича Соломонових:

Спомен је праведнога с похвалама, и благослов је Господњи на глави његовој. Блажен је човек који нађе мудрост, и смртни који дозна разумност. Боље је њу куповати, неголи ризнице злата и сребра. Драгоценост је од драгог камења, а све часно није ње достојно. Јер дужина живљења и године живота у десници су њеној, а у левици њеној је богатство и слава. Из уста њених излази правда, а закон и милост на језику носи. Послушајте, зато, мене, о чеда! јер ћу говорити честитости; и блажен је човек који путеве моје сачува; јер су исходи моји исходи живота, и припрема се вола од Господа. Ради тога молим вас, и предлажем мој глас синовима људским. Ја мудрост, настаних савет, знање и мисао ја призвах. Мој је савет и сигурност, моја је разумност, моја је снага. Ја оне који ме воле љубим, и који мене траже наћи ће благодат. Схватите, незлобиви, оштроумност, и неваспитани пригните срце. Послушајте мене, јер ћу рећи честитости, и изнећу из уста правилности; јер ће истини учити грло моје; мрска су преда мном уста лажњива. Са правдом су све речи уста мојих, ништа у њима није искривљено, нити развраћено. Све је јавно пред лицем разборитих, и исправно онима који налазе знање. Поучавам вас истини, да буде на Господа нада ваша, и испунићете се Духа.

Читање из Премудрости Соломонових:

Кад је похваљиван праведник весели се (сав) народ, јер спомен његов је бесмртност, јер се од Господа познаје и од људи, и угодна је Господу душа његова. Заволите, зато, о људи, мудрост, и поживећете; зажелите (је), и научени бићете. Јер је почетак њен љубав, и држање закона. Поштујте мудрост да довека царујете. Јавићу вам, и нећу сакрити од вас тајне Божије. Јер је Он и учитељ мудрости, и мудрих исправитељ, и у руци Његовој је свака разумност и знање делатности. Уметник свега научи ме мудрост. Јер је у њој дух разуман, свет; одсјај светlostи вечне, и слика доброте Божије. Она пријатеље Божије и пророке изграђује. Благоликија је од сунца, и узвиšенија од сваког положаја звезда; упоређена са светлошћу налази се првија. Она оне који јој служише од болова избави, и упути их на стазе праве. Даде им знање свето, и сачува их од ловитеља, и подвиг силан она им награди, да познају да је побожност јача од свега. И никада зло неће надјачати мудрост, нити ће мимоићи зле суд који избличује. Јер рекоше у себи они који помислише неправо: Потлачимо бедног праведника, и нећемо поштедети преподобност његову, нити ћемо се застидети седине старости многолетне. Нека нам моћ буде закон, и уловимо праведнога, јер нам је

неугодан, и противи се делима нашим, и изобличава нам грешења закона нашег, и разглашује грехове васпитања нашег. Казује да има знање Божије, и слугом Господњим себе назива. Постао нам је изобличење помисли наших, и тежак нам је и да га гледамо, јер је несличан другима живот његов, и другачије су стазе његове. Ми смо лажни по схваташу његовом и избегава путеве наше као нечистоту; и назива блаженом кончину праведника. Да видимо да ли су му речи његове истините, и испробаћемо какав ће бити крај његов. Дрским вређањем и мучењем испитаћемо га, да познамо кротост његову, и испробамо незлобивост његову. Смрћу нечасном осудићемо га, јер ће му бити посета од речи његових. Тако помислише, али се преварише, јер их заслепи злоба њихова, и не познаше тајне Божије, нити расудише, да си Ти Бог Једини, Који имаш власт живота и смрти, и спасаваш у време невоље, и избављаш од свакога зла; Милосрдни и Милостиви, Који дајеш преподобнима Твојим благодат, и Својом мишицом гордима се противиш.

Читање из Премудрости Соломонових:

 ста праведнога капљу мудрост, а усне људи праведних знају благодати. Уста мудрих поучавају се мудrosti, а правда их избавља од смрти. Када сконча човек праведан, не пропада нада (његова). Јер се син праведан рађа за живот, и у добрима својим плод правде ће узбрati. Светлост је праведнима свагда, и код Господа ће наћи благодат и славу. Језик мудрих зна добра, и у срцима њиховим починуће мудрост. Љуби Господ преподобна срца, угодни су Њему сви непорочни. Мудрост Господња просвећује лице разумнога. Јер лако је виђена од љубитеља њених, и налази се од оних који је траже, достиже оне који је желе да унапред дознају. Који к њој рано рани, неће се уморити; и који бдије ње ради, брзо ће бити безбрижан. Јер она сама проходи тражећи достојне ње, и на стазама (њиховим) појављује им се благонаклоно. Злоба никад неће победити мудрост. Ради тога и бих заљубљеник лепоте њене, и заволех је, и тражах је од младости моје; и тражах невесту да доведем себи. Јер Господар свега заволе је, јер је она тајница Божијег знања, и изумитељ дела Његових. Трудови њени су врлине; целомудрености и разборитости она учи, и правди и јунаштву (у трпљењу), од којих ништа није потребније у животу људском. Ако пак неко жели и много искуства, (она) зна старине древне, и будуће ствари, да представља. Зна вештину (плетења) речи, и решење загонетки; знаке и чудеса предузнаје, и збитија времена и лета. И свима је добар саветник, јер је бесмртност у њој, и доброславље у општењу речи њених. Тога ради беседовах Богу, и помолих се Њему, и рекох из свега срца свога: Боже

отаца, и Господе милости, Који си све створио Речју Твојом, и Премудрошћу Твојом саздао човека, да господари створеним од Тебе тварима, и да управља светом у светости и правди. Дај ми Премудрост која седи крај престола славе Твоје, и не одбаци ме од слугу Твојих. Јер сам ја слуга Твој, и син слушкиње твоје. Ниспошљи је са светих небеса (Твојих), и од престола славе Твоје пошаљи је, да будући са мном постара се, да познам шта је благоугодно пред Тобом; и да ме упути у делима мојим целомудрено, и сачува ме у слави својој. Јер су помисли смртних страшљиве, и погрешиве замисли њихове.

На литији стихире, самогласне. Глас 1:

Ресели се у Господу, граде Константинов, и сваки граде, острво и земљо, часном спомену пастироначалника свих и саборне Цркве светилника и учитеља, Фотија триблаженог, јер се за живота веома подвизаваше за веру јеванђелску, а сада на небесима за своје трудове награде достојне прима, молећи се непрестано Христу Богу за душе наше.

Глас 2:

Тебе, великога архијереја и пастира незлобивог и преподобног, проповедника православља и огњенадахнута уста Духа, с љубављу хвалећи молимо: подај молитвама својим, оче, дарове душама нашим. **Глас 6:**

Човече Божији и верни угодниче, љубљени служитељу Господњи, сасуде изабрани, стубе и тврђаво Цркве, Царства наследниче, не заћути вапијући за нас Господу.

Слава ... глас исти:

Добри и верни слуго, добри делатељу винограда Христовог, ти си тежину дана поднео и дани ти талант умножио, и ниси завидео онима што дођоше после тебе: стога ти се врата небеска отворише: уђи у радост Господа својега, и моли се за нас, оче најсветији.

И сада ... Празника.

И уобичајене молитве.

На стиховије стихире, глас 5.

Подобан: Радуј се, пос(т)ника ...

Радуј се, светитељу Христов, радуј се, светла похвало отаца, делањем и сазрцањем украшен светло, Божанствених врлина ризнице, станиште кротости, молитве непрестане обиталиште, премудrostи ризнице, красна обитељи смирења, сунце расуђивања, храме мира и доме љубави многоструке према Богу и ближњем: Христа умоли да нам дарује велику милост.

Стих: Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]^{*6}

Радуј се, узоре светитеља и заступниче учитеља славни, светли у речи и доктима, уста богослова Цркве Христове, пастире дивљења достојни, апостолима једнодушни и доборечити језиче што сваку јерес сасеца као мач одасвуд оштри, свирало слаткогласна, уме небесни, стубе црквени и тврђаво верних: Христа моли да ниспошље душама нашим велику милост.

Стих: Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудrosti, [а језик његов казиваће суд.]^{*7}

Радуј се красото патријарха, радуј се, свих свештеника похвало, Божанствени изворе доктима, тврди стубе Цркве и темељу необориви, правило најверније, тајнопишче најмудрији, оче Фотије, тврђаво истине и најсветлији војводо православни, човече небески и земаљски анђеле, православних славо: не престај Христа молити за све који те хвале.

Слава ... глас 4:

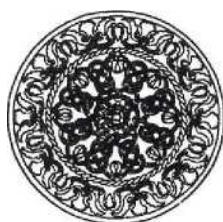
Достојно беше царском граду хвалити се Фотијем архијерејем, као каквим украсом царским и светлогласном трубом, која по свим крајевима докмате спасења разглашава, и све скупља на сабрања песама богољепних; њему кличимо: светлослове имена светлога, Христа Бога моли да спаси душе наше.

И сада ... Празника.

Тропар, глас 4:

Као апостолима једнодушан ... написан на малом вечерњу.

Слава ... и сада ... Празника.

На јутрењу.

По првом стихословљу: седалан, глас 1.

Подобан: Гроб Твој, Спасе ...

Сво засија души мојој пролеће, ево се јави данас спомен светли мудрога јерарха, Фотија свеблаженог: стога га сви усхватимо, јер силом Духа веру православних утврди.

Слава ... и сада ... Празника.

^{6*} Пс. 48,4.

^{7*} Пс. 36,30.

По другом стихословљу: седалан, глас 3.

Подобан: Божанствене вере ...

Божанственим сјајем заблиставши, и Божанском се у животу научивши, светлоименим свештенством засијао јеси: јер чудесно објаснивши догмате, православљем Цркву си утврдио, оче преподобни: Христа Бога моли да нам дарује велику милост. **Слава ... и сада ... Празника.**

Величање:

Радуј се, најсветлији тајниче Христове Цркве, православних заштитниче, бичу злославних, славо првосвештеничка, велики богојављениче, Фотије свети.

По полијелеју: седалан, глас 4.

Подобан: Ти који си се узнео ...

Свештенонаачалниче и Божанствени богоговорниче, светли просветитељу Цркве, мисли верних благодаћу напајаш, а намисли јеретичке спаљујеш; точећи благодат чудеса, спираш вистину свих страсти нечистоту, преподобни оче, свеславни Фотије. **Слава ... и сада ... Празника.**

Степена, 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 4:

Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца муга разум.]^{*8}

Стих: (По)чујте ово сви народи, [(са)слушајте сви који живите по васељени.]^{*9}

Све што дише ... Јеванђеље светитељу.^{*10} Псалам 50.

Слава ... Молитвама Светитеља ...

И сада ... Молитвама Богородице ...

Потом стих: Помилуј ме, Боже ...

И самогласан, глас 6:

Изли се благодат из уста твојих, преподобни оче, и пастир си био Христове Цркве, учећи духовне овце да верују у Тројицу једносуштну у једном Божанству.

^{8*} Пс. 48,4.

^{9*} Пс. 48,2.

^{10*} Јн. зач. 35. од пола.

Канон празника на 4, и светога на 4, глас 4.

(Говоримо катафасију празника.)

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја и испуниће се Духом, и реч ћу ускликнути царици матери, изаћи ћу славећи светло и опеваћу радосно њена чудеса.

Светило богозарно, светлоименити, Свети, одагнај таму ума мојега, блистањем ме светлости Божанствене озаривши, да хвалим велика дела твоја.

Као тврђаву вере, учитеља Цркве и непоколебиви стуб сведочења, многосветли светилник благодати и уста богонадахнута, познасмо те, Фотије.

Законито си се подвизавао, дивни, зло трпећи ради проповеди Божанствене, као светитељ верни: узама догмата својих као звера си укротио Николу празноумног. Богородичан:

Ходите да опевамо сви Марију пречисту, која једина човечанство украси Хи Бога роди [о]ваплоћеног, Ђева неповређена оставши.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмопојце, Богородице, живи и изобилни изворе, хор себи сабравши духовно га утврди у божанственој својој слави, венаца славе удостој.

Западна змија љута, која хулу говораше високо, од речи твојих замукну, светилниче боговидни: зато те православни достојно поштујемо.

Умртви се, оче, речима твојим премудрим, змија јереси, као камењем погубљена и у главу рањена: зато те Црква достојно поштује.

Необоривим доказима Писма, мудри, показао јеси да је благодат Духа заједничка, Ни да се Духом назива ипостас Онога Који од Оца исходи. Богородичан:

Беспочетног Родитеља Логос, Који је изнад сваког почетка, почетак сад од тебе стиче [о]ваплотивши се, Чиста, и времену се потчини, Он Који временом влада.

Седалан, глас 8.

Подобан: Премудрости ...

Пророка Илију подражавајући и Јована Крститеља, смело си разобличио цареве безаконе, првосвештенички престол божанствено украсио и мноштвом науке свет обогатио: Писмом Божанственим верне си

утврдио и неверне обратио, Светитељу дивни: моли Христа Бога да опроштење сагрешења дарује нама који с љубављу свети спомен твој прослављамо.

Слава ... и сада ... Празника.

Песма 4. Ирмос:

Исус надбожанствени, Који седи у слави на престолу Божанства, у облаку лако дође, и бесмртном руком спасе оне што кличу: слава, Христе, сили Твојој.

Целомудреност у младости, у старости спознање, у свем животу чврстину и дуготрпљење, и љубав показао јеси за све који кличу: слава Христе сили Твојој.

Пресветло житије своје, као узор најјаснији, сваком си Божанственом врлином пројавио, оче: у молитвама, посту, бдењима и мољењима Богу Човекољупцу.

Очима својим сна ниси дао, оче најкраснији, док ниси себе домом учинио Владики Свевидећему, Којем си клицао: слава Христе сили Твојој. **Богородичан:**

Оживела си, Свесвета, људе умртаљене, пале у пропаст подигла, родивши Живодавца Који избавља оне што кличу: слава Христе сили Твојој.

Песма 5. Ирмос:

Задиви се све божанственој слави твојој, безбрачна Ђево, јер си у утроби понела Бога свих и родила безвременог Сина, Који мир дарује свим појцима твојим.

Благодат примив Свесветога Духа, Божанственим си се домом показао, Божанствено поучавајући светлости богопознања, сведивни Фотије мудри, оче најсветији, тврђаво Цркве.

Језик твој беше перо Утешитеља, Који брзо избављење даје онима што познаху Господство Његово и душама њиховим удахњује ум небесни, свештени Фотије.

Показа те Христос свету обасјаног речима и благодаћу докмата, како намере јеретика уништаваш и душе просвећујеш свих верних, који те опевају као проповедника вере. **Богородичан:**

Дјева роди, оставши Ђева, Сина превечнога, Који се у природу човечју обуче и телесним страдањем спаси је од трулежи, као што научавајући говори Светитељ.

Песма 6. Ирмос:

Божанствени овај и свечасни празник Богоматере славећи, ходите, богомудри, рукама запљескајмо, Бога из ње рођенога славимо.

Реликога опевајмо, Фотија, трубу која јасно проповедаше исходење Духа од Оца, као син Громов богословствујући.

Растргнуше речи твоје сву гордост јеретика, свештени Фотије: зато сабор верних светло твори спомен твој, Свети.

Игра и весели се сабрање верних православно, свечасни Фотије, видећи те вαιстину као часног наследника Григорија и Златоуст(ог)а. **Богородичан:**

Певам зачеће твоје, Ђево, певам твоје неисказано рођење, певам покров твој којим се од сваког зла избављам, тишини твојој притичући усрдно.

Кондак, глас 8.

Подобан: Теби, Војводкињи ...

Светилник Цркве светозарни, учитељ православни најбожанственији, нека се овенча сад цветовима песничким, као богогласна фрула духа, силни противник јереси, којем кличемо: Радуј се, свечасни Фотије. **Икос:**

Као анђео си се међу људима показао, са земље небеско достигав, и видећи те равна хоровима бестелесних, са страхом и љубављу побожно ти кличемо: радуј се, јер се кроз тебе Тројици поклањамо; радуј се, јер тобом Бога опевамо; радуј се, узоре православних истинити; радуј се, који си безаконике силно разобличио; радуј се, висино смирења недостижна многим; радуј се, дубино познања недогледна смртним; радуј се, јер си Богу био Божанствени свештеник; радуј се, јер Богу приводиш спасене; радуј се, сажитељу Божјих мученика; радуј се, сабеседниче часних преподобних; радуј се, уверитељу верних; радуј се, свечасни Фотије.

Овога месеца у 6. дан спомен међу светима оца нашега и равноапостола,
Фотија, патријарха константинопољскога, исповедника.

Стихови:

„Нећу се смутити”,
умирући говори Фотије,
за кончину припремљен.

Свај триблажени и светломе свом животу истоимени Светитељ, велики и светли Отац и учитељ Цркве, Фотије премудри и најсвештенији, исповедник вере и равноапостол, поживе у време царева и самодржаца Михаила сина Теофилова, Василија Македонца и његовога сина Лава. Отачаство земаљско би му Константинопољ великоимени и међу градовима царствујући, а небеско – Горњи Јерусалим, силни и непоколебиви. Родитељи му беху славни пореклом, но не мање и вером православном, за коју се, као што се приповеда, и мученичким венцем украсише, пострадавши – небомудри и духом силни – ради поштовања и поклоњења светим иконама. Најпре беше највишим царским достојанствима почаствован, свагда водећи врлински и богољубив живот, а потом се и првопастирског крмила црквеног прихвати, узведен будући на апостолски и васељенски престол константинопољски. Јер кад свети отац наш Игњатије силом царском би прогнан са престола и Црква обудове, а пошто јој не беше могуће бити без епископа, свети отац наш Фотије, нагнан потребом и царском силом, по закону наследи свештенога Игњатија, примивши прво монашки постриг, а потом и остале по реду степене свештенства прође. А какве подвиге показа триблажени за православну веру против манихејаца, иконоборца и других јеретика, а пре свега против тада први пут пројављене папске јереси, чијег оца и зачетника латинског раздора, папу римског, Николу злога, списима и отачким доказима изобличивши и праведно свргавши, из католичанске Цркве саборно изагна, анатеми га предавши; и каква ли гоњења и беде, каква лукавства и клевете, какве нападаје и нечовечна мучења претрпе Христу подражавајући овај душом трпељиви бого беседник и Светитељ душе дијамантски тврде од расколних Латина и следбеника папске јереси, од људи злодејних и лажљивих, људи безаконих, непреподобних и убиству склоних – о томе подробно приповеда велико његово житије. Овде ваља рећи само толико да, свештенодејствујући јеванђеље као други Павле, сав храбри народ бугарски са царем њиховим у непорочну веру Христову тајноуведе и породи бањом Божанственога крштења. А многе и од различитих јереси – Јермене, иконоборце и друге

инославне – Православној Цркви Христовој поврати, изложивши речи испуњене благодаћу, премудрошћу и истином, којима мудровања злославних као громом погоди. И чврстином разума и непоколебивошћу, неблагодарног цареубицу самодршка Василија устрашивши, и топлом својом ревношћу по разуму сав коров кривих учења искоренивши, показа се испуњен апостолском науком као нико од савремених. И овако преподобно и јеванђелски напасајући Цркву Христову, двапут се успевши на престол и двапут насиљем мучитељским свргаван, Цркви и народу Божијем остави многе и различите списе, све изванредне и премудре, којима ће се праведно сваки век дивити: јер свако знање изучивши, у сваком и силу стече. И много се потрудивши за истину и правду, свето отиде Господу многострадални, заточен у Јерменској обитељи као Божанствени Златоуст у Коману, а свештено и свечасно тело његово положено би у обитељи званој пустињска или тиховатељна.^{*11} И свештени његов спомен беше у давно доба празнован у храму часног Претече и Крститеља Јована у поменутој тиховатељној обитељи, а сад се слави на острву Халки, светој патријаршијској обитељи Свете Тројице, где би устројено и богословско училиште Велике Цркве Христове.

Песма 7. Ирмос:

Не поклонише се богомудри твари место Творцу, већ огњену претњу смело презревши, радоваху се појући: Преславни Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Прешао си, богомудри оче, у небесна насеља, и приближивши се Богу, причешћем обожен божанствен си постао, преподобни, појући: Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Просветљивани твојим речима, оче свехвални, научисмо прослављати **нераздељиво и нераздвојиво** тросунчано Божанство, Којем појемо: Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Гвесвештеног ли и божанственог и богоугодног исповедништва твог: јер попут злата очистивши се, Богу си угодио, оче триблажени, веселећи се, преподобни, подражавањем страдања Спаситељевих. **Богородичан:**

^{11*} της εօμιας η ηρεμιας.

Као извор Божанственог избављења свим си се људима показала,
родивши Избавитеља свих, Свенепорочна, Којем сви певамо:
Преузвишени Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Песма 8. Ирмос:

Младиће благочестиве у пећи Пород је Богородичин спасао: тад беше у
слици, а сад у истини сву васељену подигну да пева теби: Појте дела
Господ(њ)а и преузносите га у све векове.

Теку извори доктата твојих и сву Цркву напајају, Фотије предивни:
Т зато те, оче, хвалимо као тврђаву и похвалу православних, опевајући
вазда Господа и преузносећи у све векове.

Члуку тиху пристао си, Фотије свемудри, животне буре одагнавши, као
вођу имајући на свим путевима својим Господа, Који мигом све твори:
Њега преузносимо у све векове.

Тросунчана светлост надбожанствене Тројице, уселивши се у тебе,
Т показа те као светлост што просветљује сабор православних, и
отупљује оружје јеретика, и кличе: Господа опевајте и преузносите у све
векове.
Богородичан:

Као ружу у трњу нашавши те, цвет свемирисни у долинама, крин
свечисти, Владичице Богоневесто, твој Женик свише усели се у те,
замирисав сав свет који те опева у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Сваки земнородни нека заигра просветљен Духом, умови бестелесни да се
радују, свештени празник Богоматере славећи, и нека кличу: радуј се,
свеблажена Богородице, чиста Приснодјево.

[Припев:] Величај, душо моја, међу јерарсима пресветли светилник.

Гав притичем под божанствени покров твој, дивни: јер власт од Христа
примивши да грехе разрешаваш, ланце грехова мојих растргни, спаси
ме молитвама својим, и Божанственом светлошћу просвети.

[Припев:] Величај, душо моја, украситеља Цркве Христове.

Ч светлост си незалазну отишао, оче славни, од земаљског се избавивши:
Ч пред Сведржитељем и тросунчаном Светлошћу са вишњим војскама
стојећи, сјајем се наслажујеш који отуд стиже, свеблажени, и нас просвећујеш
који те хвалимо.
Слава ...

[Припев:] Величај, душо моја, триипостасног и нераздељивог Божанства силу.

Као јунак си лажљиве јереси разобличавао, божанствени си заштитник православља био, са Игњатијем чији дух и престо си наследио, Фотије, и с њим се молиш Господу. **И** сада ... Богородичан:

[Припев:] Величај, душо моја, часнију и славнију од вишњих војски.

Хотећи ме свег обожити, Бог се сав с тобом сједини, и нова неисказана тајна настаје: као Џева рађаш непорочно, и Бога видимо у телу: опевајући Њега, тебе блаженом зовемо, Марија, као што си сама прорекла.

Светилан.

Подобан: Жене (по)чујте ...

Топлог те заступника и светлог учитеља има Црква, оче; стога спомен твој светло славећи кличе: увек штити стадо твоје и неповређеним чувај од јереси и зла, свештенонаачалниче Господњи.

[Слава ... и сада ...] Празника.

На „Хвалите ...“ узимамо 4 стиха и појемо стихире, глас 1.

Подобан: Небеских чинова ...

Усхвалимо Божанственог свештенонаачалника Цркве, учитеља ваистину великог и проповедника Логоса, дивног равноапостола Фотија, јер настаде свеславни празник његов, весеље свих верних.

Домом те врлине зовемо, Фотије, пријатељем мира, делатељем љубави, стубом целомудрености, крепким пребивалиштем молтве, ризницом исцељења и молитвеником твојих штоватеља, блажени.

Достолима си прибран као равноапостол, јер си као Божанствени проповедник сва словенска племена Христу привео, породивши их крштењем светим: њих у православљу сачувај.

Кад се земаљски Деница погорди љуто, подигавши престо свој изнад звезда, први си, славни, ревнујући као Михаил повикао: стојмо смерно, стојмо сви у часним предањима отаца. **Слава ... глас 5:**

Где се призове име твоје светлоимено, отуд бежи ђаволова сила, јер не може светлост твоју гледати пали Деница; молимо те стога да отњеношне стреле његове што се на нас подижу погасиш, заступништвом твојим избављајући нас од саблазни његових, јерарше Фотије, песме достојни.

И сада ... Празника.

Велико славословље и отпуст.

На литургији.*¹²

Блажен(ств)а, 3. песма канона Празника, и 6. [песма] канона светога.

Прокимен, глас 1:

Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]^{*13}

Стих: (По)чујте ово сви народи, [(са)слушајте сви који живите по васељени.]^{*14}

Апостол Јеврејима зач. 318.

Алулуја, глас 2.

[Стих:] Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудrosti, а језик његов казиваће суд.^{*15}

[Стих: Закон Бога његов(ог)а је у срцу његов(ом)у, и неће се спотаћи стопе његове.]^{*16}

Св. Јеванђеље од Јована зач. 36.

Причастен:

У вечној памћењу биће праведник, [од зл(ог)а гласа неће се уплашити.]^{*17}

Крај, и Богу слава.

^{12*} У кориштеном србском изворнику овде стоји само скраћено: На литургији, Изобразитељна, 3. Песма Канона празника и 6. Канона светога. Апостол и Јеванђеље од новембра 13. Причастен: У вечној (с)помену ... па зато овај део дајемо према црквено-словенском тексту службе преузетом са сајта Ортлиб.

^{13*} Пс. 48,4.

^{14*} Пс. 48,2.

^{15*} Пс. Пс. 36,30.

^{16*} Пс. Пс. 36,31.

^{17*} Пс. 111,6 и 7.

1. Црквено-словенски изворник:

СЛУЖБА

ИЖЕ ВО СВАТЫХ ОТЦЯ НАШЕГО И РАВНОАПОСТОЛА

ФОТИЈА

ПАТРИАРХА ЦАРДА, ИСПОВЕДНИКА.

Собрана оубош Ѧ дреинбийших церквиных писаний и сочиненија

ПРЕВОДЕНІ ІНШИМИ МИТРОПОЛИТОМЪ

СТАВРОПОЛСКИМЪ

Господињомъ

КОНСТАНТИНОМЪ ТИПАДОМЪ:

ПРЕВЕДЕНА ЖЕ

НЕОФИТОМЪ ЈЕРОМОНАХОМЪ П. П.

Иже Ѧ свлашенија и честнија обители Рысикїа, оучнитељи

Славјанскаго љзыкаго въ Богословскомъ оучилищн сватыја

великија Христогорији Цркве: и издана иждивенијемъ тогожде

предсвлашенијешлаго Святостворопольскаго.

ВЪ КОНСТАНТИНОПОЛИ

въ Типографии Патријаршеској.

1849.

2. Црквено-словенски и србски (кориштени) изворник:

Служба Светом Фотију Цариградском

[стр. 7-26 на црквено-словенском језику]

[стр. 29-50 на србском језику]

издавач

Истина

Издавачка установа Епархије далматинске

Шибеник – Београд

2005.

штампа

ФинеГРАФ, Београд

тираж

500

※ НОВЫЙ СЕРДАЧКЪ ІДІ ГОДИ ВЪ БЕЛГРАДЪ. © ПОСЕН СРЕДЊАК 2014. ГОД. У БЕОГРАДУ. ※